

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177
PODUREDNIŠTVO:
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 8.000
Letna inozemstvo . . . » 13.000
Letna inozemstvo, USA dol. . . 15
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXX. - Štev. 50 (1533)

Gorica - četrtek, 21. decembra 1978 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Zborovanje goriške duhovščine

V zadnjih mesecih smo veliko slišali o prenovi tržaške Cerkve, prenovi, ki je imela svoj vrh na srečanjih v dnevih od 8. do 10. decembra. Toda v tem času je tudi goriška Cerkve doživljala svojo prenovu, ki ni bila tako vidna, ki pa bo, upajmo, prav tako uspešna. Pri tem mislimo na delo, ki ga je opravil Skofijski duhovniški svet, delo ki je dobilo svoj dosednji zaključek na zborovanju goriške duhovščine v četrtek 14. decembra.

SKOFIJSKI DUHOVNISKI SVET

Zadnji koncil je naročil škofom, naj za lažjo upravo svojih škofij in za bolj uspešno dušnopastirsko delovanje iščejo večje pomoči pri duhovnikih in laikih. V ta namen, naj se v škofiji ustanovijo posebne komisije in sveti, pri katerih naj sodelujejo tako duhovniki kot laiki.

Goriški nadškof je začel to novo sodelovanje tako, da je hotel imeti najprej Skofijski duhovniški svet (SDS). Pri tem gre za določeno število duhovnikov, ki jih izvolijo duhovniki in sicer šest. Slovenski duhovniki smo imeli svoje duhovniško področje, ki je obsegalo oba dekanata, štandreeškega in devinskega. Duhovniki posameznih področij so se redno sestajali in obravnavali razne probleme, ki jih je pripravil SDS. Naj omenimo, da je bilo v okviru SDS zadovoljivo rešeno vprašanje dušnopastirske oskrbe slovenskih vernikov v Gorici z ustanovitvijo posebnega centra pri Sv. Ivanu in pa oskrba slovenskih vernikov na Plešivem in v Krminu.

V zadnjem triletju je pa SDS izdelal tri važne dokumente in sicer dokument o cerkveni imovini, dokument o prenovi nadškofijskih uradov in nazadnje še dokument o prenovi župnijskih struktur in o ustanovitvi dušnopastirskih področij. V zvezi s tem naj omenimo, da bodo slovenski verniki spadali v enotno dušnopastirsko področje, ki bo obsegalo vse slovenske vernike v škofiji. Glede prenove nadškofijskih uradov pa povemo, da bo slovenski priznana enakopravnost z italijansko in da bo na škofiji poleg škofovega vikarja vsaj ena uradniška moč, ki bo obvladala slovenščino. Končno je SDS sklenil, da se poleg župnijskih dušnopastirskih svetov ustanovi Skofijski dušnopastirski svet, ki ga bodo sestavljali izvoljeni zastopniki duhovnikov in laikov; primerno zastopstvo bomo v tem svetu imeli tudi Slovenci.

LETOSNJE ZBOROVANJE

Omenjene novosti in še druge manjše važnosti je g. nadškof Cocolin že uzakonil in se bodo čimprej začele izvajati. Zadnje dejanje v zvezi s tem je bilo zborovanje škofijske duhovščine v četrtek 14. decembra v dvorani Stella Matutina. Na tem zborovanju, kjer je bilo navzočih okrog 120 duhovnikov in redovnikov, je g. nadškof Cocolin napravil obračun o delovanju SDS, pokazal na njegove pozitivne in negativne strani. Poudaril je tudi, da bodo številne naloge, ki jih je do sedaj moral po sili razmer obravnavati SDS, v bodoče prešle pod pristojnost Skofijskega dušnopastirskega sveta, do katerega mora priti čimprej. Za škofom sta prebrala svoji poročili tajnik SDS don Silvano Cocolin in pa blagajnik don Diego Bertogna. Sledili so različni posegi s strani duhovnikov. Za slovenske duhovnike je posegel v razpravo g. Marjan Komjanc, ki je svoj poseg začel v slovenščini. Dejal je:

Ko že tretje leto zaporedoma prevzemam besedo v svojem materinem jeziku na zboru goriške duhovščine, se čutim dolžan

izraziti svoje zadovoljstvo, da je slovenski jezik skupaj z italijanskim in latinskim kakor v vesoljnem bogoslužju tako tudi v goriški Cerkvi končno priznan kot enakopraven in se tako slovenski manjšini ne bo treba več čuliti za tuja v Cerkvi.

Ko je 21. novembra letos predsednik Italije Sandro Pertini sprejel na Kvirinalu enotno slovensko delegacijo s Tržaškega, Goriškega, Rezijske in Kanalske doline, ji je zagotovil: »Država je dolžna štiti manjšino. Pri tem ne gre za nobeno koncesijo, država je to pač manjšini dolžna!«

Uverjen sem, da ima še večjo dolžnost v tem oziru Cerkve, ki je nositeljica mednarodnega bratstva v Kristusu, ki se je v poboisti učlovečil kot sin judovskega naroda. Da bi prišlo do povezave med obema narodnima skupnostima in do rodovitega sodelovanja na cerkvenem področju

ga v Cerkvi; ustanovil jo je namreč Sebe zadnji koncil. V tem oziru je rečeno v dekretu »Christus Dominus« o službi škofov: »Kadar to zahteva pravilno vodstvo škofije, more škof imenovati enega ali več škofovih vikarjev, ki imajo po samem pravu na določenem delu škofije ali pri določeni vrsti opravil ali glede vernikov določenega obreda tisto oblast, ki jo obče pravo daje generalnemu vikarju« (št. 27).

Goriški nadškof je videl, da bi za slovenske vernike v naši nadškofiji bilo potrebno in koristno, da ima svojega posebnega vikarja ali namestnika. Tržaški škof je to že prej napravil, ko je na tako mesto imenoval dr. Ljuzeta Škerla.

Sedaj imamo tudi goriški slovenski verniki svojega škofovega vikarja v osebi dr. Oskarja Simiča. Njegova naloga je, da bo povezoval dušnopastirsko delo med nami

Zvonovi iz betlehemske bazilike naznanjajo Kristusovo rojstvo

Skrivnost očetovega srečanja z nami v Jezusu, nosilcu »velike ljubezni, s katero nas je vzljubil« (Ef 2, 4) se nam močnejše razodeva in nas vabi k premisleku ob božičnih praznikih. Bolj kot navadno nam za božič in novo leto zveni Jezusova beseda: »Glej, skoraj pridem in moje plačilo z menoj, da povrnem vsakemu po njegovih delih. Jaz sem alfa in omega, prvi in poslednji, začetek in konec« (Raz 22, 12-13).

Prisluhnimo Jezusu v »našem božiču«, da bomo sposobni izvrševati nalogo, ki jo imamo kot kristjani: napravljati navzočega Boga Očeta in njegovega Sina v svoji sredi. Sprejmemo svoj delež pri odrešenjskem načrtu, ki ima svoj začetek v skrivnostni božični noči. Naša vera, ki naj prešinja vse naše delo in življenje, bo tako postala nov božič in novo »novo leto« za naše brate in sestre, posebno še za mlade ljudi.

Tako naj bo naše medsebojno božično voščilo, ki ga svojim bralcem, naročnikom, sodelavcem in velikodušnim podpornikom izrekata

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
»KATOLIŠKEGA GLASA«

N. J.

Sporočilo

*Sporočil je nebeški sel:
»Veseli se, človeški rod,
na zemljo stopil je Gospod,
rodil se je Emanuel.*

*Prišel je majhen in ubog,
na slami neboljen leži —
a prišel je iskat ljudi,
da jih osreči, saj je Bog.«*

*Ze tisoči prešli so let,
kar raj ljudem je bil zaprt —
zdaj vhod v nebo je spet odprt,
zemljan vanj stopi, če je svet.*

*Ljubezen daje in svetost
nam božje Dete, srečo, mir —
poišči ga, odpri mu dver
in prosí ga, naj bo tvoj gost.*

Voščilo goriškega nadškofa

Dragi bratje in sestre naše goriške Cerkve! Med tolikimi voščili, ki si jih v teh dneh z iskrenimi čustvi izmenjavamo, sprejmite tudi prisrčna voščila vašega škofa. Vsem vesel in svet božič!

Liturgični spomin rojstva božjega Sina nam govori o skrivnosti božje ljubezni. Bog je svet tako ljubil, da nam je poslal svojega edinorojenega Sina, ki je postal eden izmed nas.

Ako v veri sprejmemo ta zgodovinski dogodek, se naše življenje osmisli z novo svetlobo. Vprašanja, ki nas pretresajo, zadobijo svoj pristni odgovor. Ne hodimo več v temi, marveč v božji svetlobi. Vemo, kateri je naš cilj: polnost življenja v Bogu.

Trpljenje nas lahke preskuša, a nas ne more uničiti, ker nosimo v sebi veliko upanje. Spremeni se tudi naš odnos do soljudi, ki postane bolj bratski, bolj pripravljen za odpustanje. Naše delo postane daritev v prid bratom in njihovem vsestranskemu napredku.

Najprisrčnejše voščilo pošiljam tistim našim bratom in sestram, ki trpijo zaradi bolezní, starosti, osamelosti, pa tudi tistim, ki trepetajo zaradi negotovosti ali izgube delovnega mesta, in še tistim, ki jim ni dano verovati, a vendar iščejo smisel svojemu življenju.

Prav vsem še enkrat vesele božične praznike!

P. COCOLIN, nadškof

Generalni vikar goriške nadškofije
msgr. Ennio Tuni

Škofov vikar za slovenske vernike goriške
nadškofije dr. Oskar Simič

ju tudi danes kot na prejšnjih zborovanjih pozivam vse navzoče, naj pride čim prej — čeprav v začasni obliki — do ustanovitve Skofijskega pastoralnega sveta, ki je edini organ, kateri bo mogel povezati obe skupnosti v enakosti in dostojanstvu pri gradnji božjega kraljestva.

Poročilom so sledile volitve. Ker je nadškofija razdeljena na osem dušnopastirskih področij, so bile najprej volitve odgovornih za posamezna področja. Izvoljeni so bili: za področje Gorica-Ločnik don Bruno Vittor, župnik pri Sv. Ignaciju; za področje Tržič-Devina (italijanski verniki) don Giuseppe Deluise; za področje Krmin don Fausto Furlanut; za področje Gradišče don Igino Pasquali; za področje Visco msgr. Umberto Miniussi; za področje Cervignano don Giovanni Carletti; za področje Oglej-Gradež msgr. Luigi Marcuzzi; za slovensko področje g. Marjan Komjanc.

Končno so sledile še volitve zastopnikov za Skofijski duhovniški svet za nadaljnja tri leta. Slovenski duhovniki smo izvolili: dr. Jožeta Markužo, g. Antona Lazarja in g. Marjana Komjanca.

GENERALNI VIKAR IN SKOFOV VIKAR

Na četrtkovem zborovanju je g. nadškof tudi razglasil izide volitev za generalnega vikarja in škofovega vikarja za slovenske vernike (te volitve so se vršile že prej). Za generalnega vikarja je bil znova potrjen msgr. Ennio Tuni, za škofovega vikarja pa je bil izvoljen in potrjen dr. Oskar Simič.

Msgr. Tuni je bil najprej stolni vikar, nato župnik v Terzo d'Aquileia, zatem župnik v Ogleju, nazadnje pa je bil imenovan za rektorja škofijskega bogoslovja (1969) in semenišča. Zadnja tri leta je bil tudi generalni vikar.

Dr. Oskarja Simiča bolj poznamo. Doma je iz Medane v Brdih, kjer se je rodil 4. maja 1926. Bogoslovje je dovršil v Gorici, nato pa odšel v Rim, kjer je na Gregorijanski univerzi dosegel doktorat iz moralne teologije. V tem času je bil za župnika v Steverjanu in poleg tega še poučeval moralno teologijo v bogoslovjih v Vidmu in Trstu. Po smrti msgr. Gregorca je postal kanonik stolnega kapitlja in penitencijer. Trenutno je tudi katehet na gimnaziji-liceju »P. Trubar« v Gorici.

Služba škofovega vikarja je nekaj nove-

in dajal ustrezne pobude, da bo to delo čim boljše. V ta namen bo imel na škofiji poseben urad in njemu bo dodeljena tudi uradniška moč, ki bo obvladala slovenščino.

Msgr. Tuniju in msgr. Simiču naše čestitke in voščila, da bi svojo odgovorno službo vršila s čim večjim uspehom v prid vernikov naše nadškofije.

K. H.

Slovensko odposlanstvo pri Andreottiju

V četrtek 14. decembra je ministrski predsednik Andreotti sprejel enotno slovensko delegacijo in se z njo pogovarjal dobro uro. V delegaciji so bili senatorka Jelka Gherbez (PCI), deželni svetovalec dr. Drago Stoka (SSK), Marij Maver (SSO), Boris Race (SKGZ), Marko Waltritsch (PSI) ter Pavel Petricig in župnik Emil Cencig kot predstavnik kulturnih društev iz Beneške Slovenije.

Člani delegacije so Andreottiju predvsem opozorili na dejstvo, da se poldrugo leto po zadnjem srečanju z njim vprašanja slovenske manjšine niso premaknila z mrtve točke, razmere v Beneški Sloveniji pa še poslabšale. Vladna komisija, ki jo je ustanovil Andreotti pred letom dni, dela počasi in slabo ter se niti ni soočila z manjšinsko stvarnostjo v krajih, kjer živijo Slovenci. Zato je delegacija zahtevala, naj posebna vladna komisija čimprej zaključi z delom.

Andreotti je delegaciji dejal: »Rešitev manjšinskega vprašanja ni samo ustavna obveza, pač pa širši državni interes. Ni torej darilo države, pač pa bogatitev kulturnega pluralizma. Ne bodite zaskrbljeni: ko se bomo prihodnjic videli, upam, da bo dokončno.«

Polnočnice v Trstu

Polnočne maše za slovenske vernike bodo na božično vigilijo v naslednjih cerkvah v Trstu: Novi sv. Anton ob 22. uri, Kolonkovec ob 21. uri, Sv. Ivan ob 22. uri, Sv. Jakob ob 22. uri, Rojan ob 22. uri, Sv. Vincenc ob 22.30, Škedenj ob 22.30.

Prenos polnočnice po tržaškem radiu bo letos iz župne cerkve v Stoblanke v Beneški Sloveniji.

ŠKOFIJSKO ZBOROVANJE TRST: Kristjani iz oči v oči

Po zborovanju tržaške Cerkve

Dolga in težka je bila pot do zborovanja, pot priprave namreč. Se daljša in trša je bila pot slovenskega vernika do tega zgodovinskega srečanja, ki je dal slovenski tržaški Cerkvi (prvič v zgodovini škofije) uradno priznanje enakopravnosti.

A bodimo realni — to priznanje nekaterim ni pogodu. Razni časopisi (L'Avvenire, L'Unità, Primorski dnevnik, Il Meridiano di Trieste in še nekateri drugi) so podčrtali to priznanje kot vidnejši znak škofijskega zborovanja ter ga pozdravili z zadovoljstvom. Zelo hladno pa je pisanje tržaškega katoliškega tednika »Vita nuova«. Človek bi pričakoval kaj več. No, tudi to je neko znamenje...

STANJE TRŽAŠKE CERKVE

Zborovanje nam je dalo sliko tržaške Cerkve, ki je še v veliki meri konservativna, še daleč od smernic vaticanskega koncila. Pri zaključku je bilo na pomorski postaji okrog 1.400 ljudi. Škofija ima približno 300.000 prebivalcev. Če odštejemo otroke, bolne, starejše, nekatoličane, pa ti ostane slab, če že ne porazen odstotek prisotnosti.

Nekateri italijanski duhovniki in laiki so zborovanje dobesedno sabotirali; drugi (med temi tudi nekateri slovenski duhovniki) so bili zelo skeptični, skratka niso dali tistega osebnega prispevka, ki bi ga človek pričakoval. Ali je bilo tako težko razumeti, da je ali da bo zborovanje izreden dogodek? Zborovanje ni pritegnilo vseh, vendar se zdaj prav ti radi sklicujejo na izgled in na sadove, ki jih je to srečanje obrodilo. To me spominja na pravljico o muhi, ki je lazila po hrbtu vola in se bahala, da je tudi sama orala.

Po zborovanju se je prikazala jasnejša slika tržaške škofije: na eni strani starjša generacija, ki se opira na tradicijo, na drugi pa mladina, ki je odločno prerasl samo sebe s popolnoma novimi pogledi, pred katerimi bledijo katoliška akcija, Vincencijeva konferenca in še druge organizacije in klubi.

NAMENI IN CILJI

Zborovanje nam je začrtalo pot k sodelovanju z laiki. Pojavile so se nove sile, željne sodelovanja in soustvarjanja. Če teh ne bomo znali razumeti in upoštevati, bomo prišli do dna razkola med našo Cerkvijo in našim svetom. Zborovanje je prineslo nek nemir, katerega močno občuti le tisti, ki je doživel ves dogodek.

Imamo dobro število laikov, ki, hvala Bogu, niso več tako »poslušni«, kot je bila včasih navada. Kdo naj jih sprejme, ovrednoti in vzpodbuja?

Končajmo vendar s tarnanjem, da ni slovenskih duhovnikov, da so stari, bolni itd. Nekateri izmed nas ne znajo drugega povedati. Ti so podobni težkim bolnikom, ki le razkazujejo svoje hude rane, toda s tem ne bodo ozdraveli. To razkriva neko praznoto in pomanjkanje idealov.

Zborovanje ali bolje povedano dušno pastirstvo zahteva podjetnost, iznajdljivost in pogum. Treba se je približati današnjemu človeku, ki ni prav nič slabši od prejšnje generacije, v marsičem je celo boljši in zrelejši.

Huda stran naše Cerkve je še ta, da smo slovenski duhovniki brez glave, slabo raz-

vršeni, brez človeka, ki bi dajal poguma, pobude in nas povezoval. To nam lahko postane usodno, če se ne bo kaj ukrenilo.

Zborovanje nam nalaga torej nove odgovornosti. Naj vsa dobra volja, ki je vzrasla prav ob zborovanju, sedaj pade v vodo? Iz smernic skupnega srečanja moramo sedaj preiti v konkretnost. V kratkem bo nastal nov škofijski organ z nalogo, da uresničuje ideje zborovanja. Občasno bodo skupna srečanja, da preverimo ta novi način gradnje tržaške Cerkve.

Pri zborovanju smo govorili o avtonomiji, ki nam pripada. Zberimo naše sile, da bomo v koraku s potrebami, ki jih narekuje čas.

Dušan Jakomin

VLADIMIR KOS

NOCOJ NIKDAR NE MINE

*Tudi najbolj beli cvet sazánka,
cvet decembra,
tih umre med prsti sonca,
čakajočega pomladi.*

*Toda to, kar se Nocoj zgodilo je,
nikdar ne neha.*

*Vedno znova v cvet odpre se,
ko se skloni nanj obraz.*

*Zvezdice z zlatâ luči — ugasnejo
ob zori.*

*Tudi ko gredo živet kot sneg na svet,
umro v ravnini.*

*Toda zvezdica nad Jezuščkom
smehlja na pot se Modrim:
kadarkoli hodimo iskat
gotovosti.*

*Ah, Nocoj
se tudi trda usta omehčajo.
Roka sune nož v pogačo,
s sten da zadehti po domu.*

*Dâ, Nocoj; morda še jutri,
ko pri durih spi vsakdanjost.
Toda Tam smo zmeraj tu:
doma smo z Jezuščkom.*

Z GORIŠKEGA

Sv. Miklavž je obiskal tudi Steverjan

Kot že veliko let, je sv. Miklavž tudi letos obiskal Steverjan in obdaril otroke ter odrasle. Steverjanci in Jazbinci so se v sredo 6. decembra zvečer zbrali v Sedejevem domu in napeto čakali svetnikov prihod.

Najprej so na odru zaplesali huđički ter se poklonili svojemu kralju Luciferju. Ko so se peklenščki umaknili, so na oder priplavali angelčki in z nebeško muziko potolažili in pomirili prestrašene otroke. Po tem uvodu se je prikazal sv. Miklavž ter obdaroval malčke in odrasle.

Društvo »F. B. Sedej« se zato lepo zahvaljuje gđ. Alenki Černic, ki je, kot vsako leto, tudi letos povabila sv. Miklavža v Steverjan ter skrbno pripravila vse potrebno.

Steverjanci in Jazbinci pa se zahvaljujejo sv. Miklavžu, ki je kljub starosti in veliki obremenjenosti prišel v našo vas ter razveselil male in velike.

namenjen slovenski tržaški Cerkvi z vsa konkretnostjo.

Imam vtis, da živiš nekje na robu naše krajevne Cerkve. Lažje je govoriti Sloveniji, ki ima več poslušalcev in bralcev, lažje je govoriti 800 poslušalcem, kakor si govoril na pomorski postaji, a tudi naša majhna verska skupnost na Tržaškem bi rada poslušala ali brala tvoje besede, njej namenjene. Težje je spraviti se med krajevno »maso«, med našo borno publiko, ki morda ne pozna dobro slovenskega jezika.

Morda me boš ob branju tega pisma še bolj srepo pogledal (tako me pogledaš, ko prihajam kdaj k tebi), a obračam se nate z upanjem, da boš kdaj pripravil tudi za nas zamejske Slovence tisti »drugi del«, ki smo ga potrebni.

Če ti kdo piše z upanjem in prijateljsko, mu ne moreš zameriti; lahko se zgodi, da ugodiš. Seveda ne osebi. Tvoj prijatelj

Dušan Jakomin

18. decembra 1978

Predsedstvo zborovanja tržaške Cerkve med plenarnim zasedanjem

Še o poimenovanju šole v Rojanu

Ob poimenovanju šole 3. decembra 1978 je katehet Stanko Zorko zbrane otroke takole nagovoril:

Otroci, ko ste se rodili ali morda še ne, sta se mamica in očka dogovarjala, kakšno ime naj bi vam dala. Na vrsto je prišlo mnogo imen, a se nista mogla takoj zediniti. Končno sta le našla ime, ki jima je bilo všeč in sta upala, da bo všeč tudi vam, ko odrastete. Ime nas potem spremlja celo življenje. Po imenu nas kličejo doma, v šoli, prijatelji in znanci.

Glejte, nekaj podobnega se je dogajalo, ko smo se v preteklih letih dogovarjali, kakšno ime naj bi dali naši osnovni šoli. Premišljevali smo, če imamo v Rojanu kakšnega izrednega moža, da bi po njem imenovali šolo, a ga nismo našli. Potem so prišli na vrsto slovenski pesniki in pisatelji, a tiste, ki bi nam bili všeč, so že izbrale druge šole. Končno smo se odločili za bazoviške junake.

Vsako jutro, ko boste prihajali v šolo, boste tu v veži zagledali njihovo spominsko podobo in se spomnili nanje. Včasih jim boste prinesli tudi cvetje, da jih počastite. Toda mnogo bolj važno kot cvetje je nekaj drugega. Ti mladi fantje vas vabijo, da bodite dobri učenci, da radi hodite v šolo, v razredu skrbno poslušate, doma se pridno učite in pišete naloge. Pa

25. decembra ob 17. uri bo v Marijinem domu, ul. Risorta 3 v Trstu

BOŽIČNA PRIREDITEV

z naslednjim sporedom:

- enodejanka Josipa Ribičiča »Pri sv. Petru«. Igrajo otroci od Sv. Jakoba;
- cerkveni zbor Novega sv. Antona zapoje več božičnih pesmi;
- nastop »Božiča«.

.....
radi se imejte med seboj, kot so se oni imeli radi. Varujte se preprirov in nevoščljivosti. Pomagajte si drug drugemu.

Prizadevajte si tudi za lepo slovensko govornico. Bazoviški junaki so umrli predvsem zato, da bi mi smeli slovensko govoriti, da bi nam tega nihče ne branil. Sedaj imamo to pravico, nikar je ne zapravimo. Saj je lepo in koristno, če znamo več jezikov, a predvsem ljubimo svojega. Bazoviški junaki nam naročajo, da moramo ohranjati to, kar je bilo njim tako ljubo, in za kar so oni darovali svoje življenje. Bomo, kajne?

Dobri Bog naj da uživati večno mladost mladim fantom, bazoviškim junakom. Prosil bomo Boga, naj podpira delo tistih, ki vas učijo in pomagajo vam, da bi bili vsi vedno dobri učenci!

Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu

V nedeljo 17. decembra je dramski odsek PD »Standreže« uprizoril igro v treh

dejanjih »Komedijska o komediji«. Ze sam naslov igre pove, za kaj gre. Igralci so nas s prepričljivim podajanjem posameznih likov kar vnesli v igro samo. Posebno očarljiva je bila Majda Paulin v vlogi Sonje, pa tudi drugi so svoje vloge doživeto odigrali. Igralce in režiserko je občinstvo ob koncu nagradilo z burnim ploskanjem.

Blagoslovitev prenovljene občinske hiše v Ricmanjih

Ob tej priložnosti je župnik iz Ricmanj dr. Angel Kosmač v nedeljo 17. decembra spregovoril sledeče besede:

Dragi prijatelji in rojaki! Lepo vas po-

.....
V torek 26. decembra ob 16. uri na god sv. Stefana bo v župnijski cerkvi v Sv. Križu pri Trstu

KONCERT BOŽIČNIH PESMI

Pojejo: mešani cerkveni zbor iz Steverjana, domači cerkveni mešani in mladinski zbor. Častni gostje na koncertu bodo: g. škof L. Bellomi, škofov vikar dr. L. Škerl in dr. Kazimir Humar. Slednji bo podal kratko božično misel.

.....
zdravljam in vam k temu prazniku čestitam kot predstavnik cerkvene skupnosti v Ricmanjih, ki je najstarejša ustanova v tem kraju in je skozi stoletja spremljala in vzgajala to naše ljudstvo.

Nova občinska hiša, ki se danes prenovljena odpira vseh skupnosti vaščanov, je v glavnem le ohranila podobo nekdanje mogočne »babne hiše«. Ohranila je zlasti skoraj nedotaknjen veličastni portal in na portalu Kristusov monogram.

Ko bomo torej vstopali skozi ta portal v novo stavbo, bomo morali vsekakor priznati, da se nekaj, kar je bilo sveto in dragoceno prejšnjim rodovom tako rekoč predaja novemu rodu kot duhovno bogastvo in dediščina, o kateri velja razmišljati in jo kot tako sprejemati.

Sodim, da je morda tudi to dejstvo odločalo, da so nekateri (morda mnogi) med vami želeli (in ta želja se jim je tudi uresničila), da se ta prenovljena stavba slovesno blagoslovi. Saj bo služila kulturi, družabnosti in vzajemnosti vseh vaščanov. Zlasti prijateljstvu in vzajemnosti, ki sta odlični socialni vrednoti, ki moreta tudi današnje rodove vzgajati v zdrave in vedre člane človeške družbe.

Naj bi torej tudi ta novi dom postal dom vseh ljudi dobre volje in pripomogel, da bi naši vaščani vedno bolj rasli v skupnosti, v nenehnem iskanju skupnih koristi in vrednot in naj bi imel dostop v ta dom vsak, kdor želi našo zdravo rast.

Tej skupni želji in voščilu naj da svoj pečat sam Gospod Bog, čigar blagoslov hočemo sedaj izprositi nad to stavbo in nad vse tiste, ki bodo vanjo vstopali.

Župnija Podlonjer

Nedelja 3. decembra je ustanovni dan nove župnije Podlonjer, ki je tako 54. župnija v tržaški škofiji. Pred skupno službo božjo pod vodstvom škofa Bellomija je mestni dekan Lojze Zupančič prebral ustanovno listino, v kateri je izrecno rečeno, da bodo imeli slovenski verniki v novi župniji slovenskega duhovnika in da imata obe skupnosti enako pravico do uporabe župnijskih prostorov. Razumljivo, da je bila listina prebrana v obeh krajevnih jezikih. Z veseljem zapišemo, da je bila cerkev polna kakor samo pred štirimi leti ob blagoslovitvi. Somaševalo je osem duhovnikov. Popoldne je bil prav tako pred številnimi udeleženci velik cerkveni koncert. Sodelovala sta dva zbora od Sv. Ivana, ki je za nas fara matica. Tako mali pevci, to je italijanski mladinski cerkveni zbor kakor slovenski cerkveni zbor sta nam v dobri uri zapela vrsto pesmi v latinskem, slovenskem in italijanskem jeziku.

V nedeljo 17. decembra pa je imela župnija Podlonjer že prvi škofov pastoralni obisk, ki je bil izrecno namenjen le slovenskim vernikom. Moramo zapisati, da nismo pričakovali tako velike udeležbe in največ vredno je to, da so bili razen nekaj izjem sami domačini iz Podlonjerja. Maševal je g. škof in vse opravil v našem jeziku. V daljšem nagovoru je poudaril sodelovanje in enotnost v župniji, ki je v vsakem oziru zveza s škofijo in s celotno Cerkvijo. Na koncu službe božje smo čestitali g. škofu za božične praznike in mu tudi zapeli znano »Poslušajte, vsi ljudje«, ki ima v prvi kitici adventno vsebino.

Se pred božičnim voščilom je učitelj Marcel Petkovšek pozdravil v imenu vse naše verske skupnosti prvega pastirja v škofiji in med drugim povedal te pomembne misli: Slovenci smo vedno posvečali svoje energije za pošteno delo, za razvoj kulture pod vodstvom svojih dušnih pastirjev. Omenim samo škofa Slomška, ki je ustanavljal šole, predno je za to poskrbela država... Naši pesniki in pisatelji so vedno polagali veliko težavo na vero in se spoštljivo izražali o vernih ljudeh, katere so opisovali... Vera se je v nekaterih naših rojakih zamajala, ko so bili ponižani v manjvredne ljudi, ko jim ni bilo dovoljeno govoriti v svojem jeziku in jih ni takrat branil noben višji pastir... To so bili za naš narod hudi časi, ki so pustili težke posledice. Zato imejmo razumevanje za mnoge, ki jih ni tukaj med nami.

Zaključek pastoralnega obiska se je potegnil do poldneva. Pred novim župniščem je škofa nagovoril predsednik slovenskega odseka športnega in prosvetnega društva Union. To društvo je poslalo ob ustanovitvi župnije pismo s čestitkami; razumljivo, da smo duhovniki na lepo pismo odgovorili.

Ob pastoralnem obisku se navadno vsak škof spomni tudi bolnikov ali jih celo obišče in tudi to se je v Podlonjerju zgodilo. Nepričakovani obisk je doživela naša nad 90-letna Černigojeva mama na Mandriji in blizu tam Toni Mljač, ki pa se s tržaškim škofom že pozna z zadnjega romanja bolnikov in Lurd. - F. S.

IZ KANALSKE DOLINE

Smrt zavednega in vernega moža

V petek 15. decembra je prišla iz Zabnic vest, da je nenadoma umrl Martin Kraner, oče prof. dr. Martina Kranerja. Novica je presenetila, ker je bil oče Kraner videti kljub visoki starosti še čil in je sam upal, da bo dočakal sto let. Imel jih je 92 in je bil najstarejši zabničan.

Prijetno je bilo srečati tega vedrega moža v Zabnicah ali pa v Gorici, kamor je zlasti v zimskem času prihajal k svojemu sinu Martinu. Tu smo ga lahko videli skoraj vsak večer pri maši in obhajilu v cerkvi sv. Ivana. Proti pomladi pa je šel nazaj na svoj dom, ki stoji na začetku žabniške vasi. Tam je živel tako rekoč sam, saj mu je žena umrla že pred leti. Njegovi otroci, štirje so, so skrbeli, da ni preveč sameval. Stalno so ga obiskovali in mu pomagali. Sin Martin je hodil k njemu skoraj vsako nedeljo.

Se mlad se je izselil v Slovenijo. Tam se je poročil in živel z družino v Devici Mariji v Polju blizu Ljubljane. Med zadnjo vojno se je vrnil v rojstne Zabnice. V tem lepem kraju pod Sv. Višarjami je bil zglede vernosti in narodne zavednosti.

Preteklo nedeljo 17. decembra so ga mnogi sovaščani spremlili na domače pokopališče k zadnjemu počitku. Pogrebne obrede je opravil župnik Mario Cernet.

Sinovom in hčeram ter njihovim družinam iskreno sožalje. Se posebej izreka sožalje prof. Martinu odbor za »Katoliški dom«, čigar predsednik je. Temu se pridružujejo tudi SKPD »Mirko Filej« v Gorici, »Katoliški glas« in SZ »Olympia«.

Odprto pismo prof. A. Rebuli

Dragi Lojze, samo ti in Vsevedni vesta, kaj si napisal v svoj dnevnik, ko si se vrnil v nedeljo 10. decembra s pomorske postaje, namreč od zaključka škofijskega zborovanja.

To izredno srečanje ti je dalo priložnost, da si povedal na javni tribuni (take je ni bilo še v tržaški škofiji) to, kar si dolgo nosil v sebi in želel povedati italijanski Cerkvi v Trstu.

V svojem zaključnem govoru v nedeljo popoldne je škof Bellomi med drugim omenil tudi »slovenskega prijatelja«, ki je zapisal »Esorcizzare i demoni della razza« in takoj dostavil: tukaj hočem, da ploskate. Seveda škof ni mislil nase, temveč na tvoje besede.

Ponovno sem prebral v miru tvoj poseg in prišel do zaključka, da je to le prvi del, kateremu bi moral slediti še drugi. Po svoje je »negativen« (upam, da me boš pravilno razumel), ker obravnava v glavnem negativne strani tržaške Cerkve. Drugi del, nič manj potrebnejši, bi morali biti

ZDRUŽENJE CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV - GORICA

vabi na

božičnico

ki bo v goriški stolnici v nedeljo 7. jan. 1979 ob 3^h popoldne. Koncert božičnih pesmi bodo izvajali združeni mladinski, moški in mešani zbori. Sledijo pete litanije in blagoslov.

(Pevske vaje za združene zборе bodo v petek 5. jan. 1979 ob 20. uri v stolnici)

LEV DETELA

Božično počutje v slovenskem pesništvu

Spet nas obdajajo tihi božični dnevi, v katerih se umirita razum in srce. Mnogi slovenski pesniki so jih sredi domačih polj, gozdov in gora samosvoje podoživeli, druge sta zaplela hrepenenje in spomin sredi tujega sveta, v daljnih pokrajinah in velikih mestih.

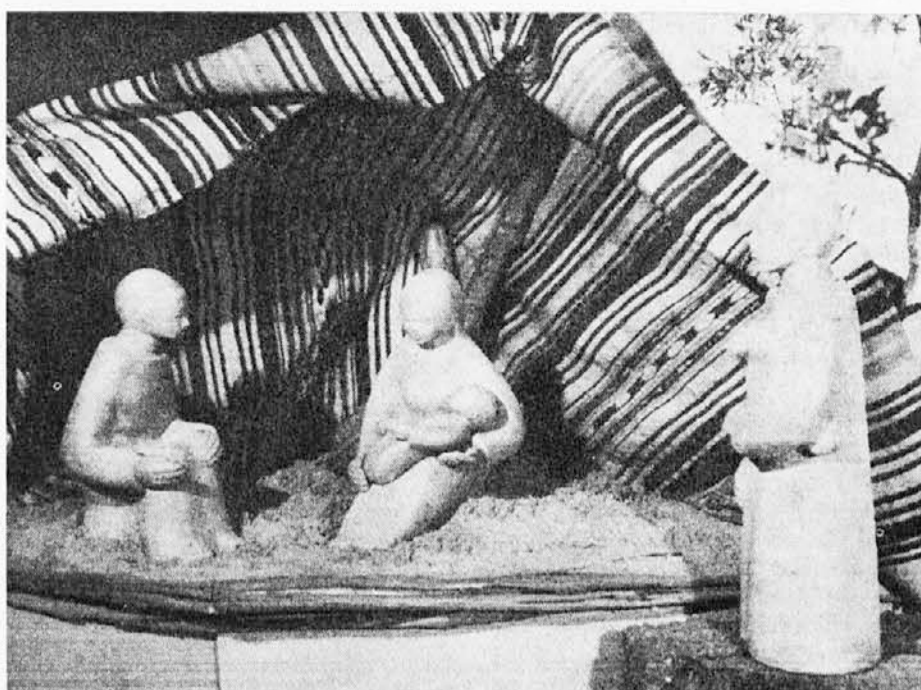
Zimski dan izžareva posebno značilnost in moč, ki jo je že v prejšnjem stoletju lepo izpovedal Simon Gregorčič: »Iskré po polju diamanti, / po drevju biseri blešče, / potok se v srebro zdi vkovan ti, / v zlato vkovane pa gore.«

To je čas, v katerem se zatekamo v prijetno družinsko domačnost in varnost — ali pa, če smo jo v vrtincih časa izgubili, mislimo na dneve, ki so minili, se spominjamo izgubljenih zim in božičev v otroštvu, ko je bila pokrajina vsa bela od snega in otrokova notranost vznemirjena zaradi skrivnostnega prazničnega pričakovanja.

Kaj ni ta tihi in prostrani zimski čas posebno lepo izpovedal tankočutni lirik Josip Murn-Aleksandrov, ki je med drugim zapel tudi takole: »Brez konca padaš, drobní sneg, / na tihi gozd in na poljano, / nekje kraguljčki, hitri beg, / spet molk za mano in pred mano.«

Zimske samote. Čas, v katerem se morda spet najdemo, v katerem odkrijemo lastne že skoraj izgubljene plasti, utrinke, ki so nekoč bili življenje.

Bela planjava se širi pred samotnim, vase zazrtim potnikom. Znano je, da je pesnik Simon Gregorčič na neki sveti večer stopal ob zasneženem gorskem potoku in v njegovih v mesečini se iskričah valovih skušal razbrati svojo usodo, pomen svoje poti: »K potoku vleče tudi mene, / ko sveto noč proslavlja svet, / tam morda tema se razžene, / ki v njo neba je sklep odet. / Prinagnil bodem se nad vodo, / prisluškoval, kaj bo val šumljal, / ne svoje, naroda usodo / v preroških valih bom iskal. / Kdaj srečno moje bo domovje? / Rešitve njemu le še ni? / Kaj mi razkrilo boš, valovje? / Nadja srce se in — boji!«

ne cveto.« Rahla melanholija se skriva v Jenkovih verzih, vedno znova »dni premišlja, ki so bili, / in na tihem solzo briše.«

Anton Aškerc je sporočilo božične noči po svoje doživel in ga strnil s socialno mislijo tedaj se rojevajočega delavstva, kar je lepo vidno v Božični pesmi siromakovi: »V palači svetli nisi rojen bil, / zaplakal prvič si v pastirski koči, / in v zlato zibel položila ni / te mati tvoja revna v hladni noči. / Bil siromak si žive svoje dni! / Tovariš naš zato si na vse čase... / A, ki žive od žuljev naših rok, / imeli bi te radi vsega zase.«

Manj znano je, da so tudi moderni pesniki, kot na primer Božo Vodušek v »Božični vigiliji«, na svojevtrsten način doživeli po-

sebno zimskega božičnega časa. Z modernimi pesniškimi sredstvi se mu je znal predvsem približati Ivan Pregelj, ki je v »Božični rapodiji« med drugim zapisal: »Božji otrok, ki si čist, ki si svet, svetel in tih, / ti vzemi, kar imam, pa čeprav boli! Boli, / ker je tudi le solza in sanja in pesem iz dni / Salomine sle in nakan krvavih Herodeževih, božji OTROK, ki si čist, ki si svet, svetel in tih!«

Tudi sami se bomo v teh tihih božičnih dneh podali na samotne poti spominov in na tihe poti sredi zasneženih polj in gozdov. In prisluškovali bomo oddaljenemu petju zvonov, ki bodo klicali v božji hram, podobno kot kličejo zvonovi pesniških besed popotnika k podoživljeno lepe misli in pristnega božičnega občutja.

Marijine slike v katakombah

V rimskih katakombah je najmanj 35 slik, ki predstavljajo Devico Marijo. Dve prikazujeta Oznanjenje. Ena je v katakombah sv. Priscile, druga v katakombah sv. Petra in Marcelina; v katakombah sv. Valentina je prikazano Marijino obiskovanje.

16 slik prikazuje češčenje Modrih in razglašenje Gospodovo, namreč v katakombi Jordanov, v katakombi sv. Priscile, v Caeterium Maius, v katakombah sv. Petra in Marcelina, v katakombah na cesti Via Latina, v Kalistovih katakombah, v katakombah sv. Marka in Marcelijana ter v Domitilinih katakombah.

Pet slik prikazuje Marijo z Detetom, sedem slik prikazuje čudež v Kani Galilejski, dve sliki pa prikazujeta preroka Izaijo in Devico, ena slika pa Marijo, ko moli z detetom Jezusom.

Po arheološkem znanstvenem ugotavljanju Guarduccija te slike izpričujejo troje: da je bilo Marijino češčenje razvito v Rimu že v drugem in tretjem stoletju po Kr.; da je že v tej dobi veljala Marija kot zaščitnica umrlih in posredovalka pri Jezusu; da je bila miselnost vernikov Marija neločljivo povezana s Kristusom in zato skupaj z njim prikazana v skoraj vseh svetih podobah.

Nedavno je poteklo 25 let, kar je bil postavljen največji Marijin kip v Rimu. Visok je 11 metrov. Postavili so ga spomlad 1953 pred zavodom »Don Orione« na griču Monte Mario. Kip so zamislili v bridkih letih druge svetovne vojne prijatelji svetniškega duhovnika don Oriona v upanju, da bo Rimu prizaneseno s porušenjem.

Mogočni kip, ki gospoduje nad mestom severno od bazilike sv. Petra, je v bakru izdelal Arrigo Minerbi. Kopijo tega kipa so leta 1954 poslali v Boston.

Sv. oče se je zavzel za ugrabljenega

Na koncu skupne avdiencije v sredo 13. decembra je sv. oče Janez Pavel II. dejal: »Moja misel plava in se razteza vsespovsod, kjer telesa in moralna bolečina muči človeška bitja. V dnevni kroniki najdemo vsak dan poročila o dramah in trpljenju, ki pretresajo srce. Zlasti bi rad opozoril na tiste, kateri trpijo zaradi posebne vrste nasilja, ki je na žalost postalo v zadnjih letih tako pogosto: na ugrabitve. V imenu božjem pozivam odgovorne za ugrabitve, da dajo svobodo ugrabljenim. Naj se zavedajo, da je Bog sodnik človeških dejanj. Gospod naj gane njih srca in razvname iskro človečnosti, ki je prisotna

tudi v njih dušah, da se tako končajo ta obžalovanja vredna dejanja.«

Ze 15. novembra se je sv. oče zavzel za izpustitev ugrabljenega Marcelle Boroli, ki je že v visokem stanju nosečnosti. Izpuščena je bila 2. decembra.

Nova številka župniškega vestnika »Ukve«

Pred božičnimi prazniki je izšla 4. številka tega zanimivega in dobro urejavanega lista, ki tako končuje svoj četrti letnik. Prvih enajst strani je posvečenih gotovo letos najbolj pomembnemu dogodku v Ukvah: odprtju nove osnovne šole, ki se je izvršilo 4. novembra. Pri tem ni bilo vse zlato, kar se sveti. Na te senčne strani list pogumno pokaže: npr. da se je hotelo slovensko prisotnost v vasi čim bolj obiti; da so časopisni v nemškem jeziku pisali o vindšarskem jeziku, ki naj bi ga domačini govorili, da pevski zbor »Planinka« ni bil nikdar omenjen s tem imenom, ampak le kot domači pevski zbor, da ko je župnik molil očenaš po slovensko, je bilo slišati pripombo: »Schiffo! Qua capiamo tutti l'italiano« in še in še.

V vestniku so ponatisnjena poročila iz raznih listov, slovenskih in nemških, o tej blagoslovitvi. Za italijansko časopisje pa se tisti dan v Ukvah ni ničesar zgodilo.

Sledi vaška kronika in poročilo o izročitvi knjižnega darila Slovincem Kanalske doline ob XI. mednarodnem srečanju pisateljev na Bledu 18. maja 1978. Zelo poučno je razmišljanje po končanem devetdnevem bivanju z ukovškimi otroki v Gradežu. Ko prebereš vseh 28 strani, ne moreš kaj, da ne bi dal priznanja vsem, ki v list pišejo in ga urejajo, še bolj pa vsem, ki se trudijo za rast in okrepitev te slovenske vasi pod Višarjami.

Da je vas slovenska, so najbolj izpričali Ukvljani sami, ki so svoj čas v pismu zaprosili videmskega nadškofa A. Battistija, naj jim pošlje slovenskega duhovnika za župnika. Njih prošnji je bilo ustrezno. Dobili so ga v osebi dinamičnega in za slovenstvo zavzetega g. Marija Gariupa iz Topolovega v Beneški Sloveniji. Sam je dejal o sebi ob gori omenjenem srečanju pisateljev na Bledu: »Čeprav me je sram, da ne znam govoriti povsem knjižne slovenščine, saj sem hodil le v italijanske šole, bi vam rad zagotovil, da me je ta večer bolj kakorkoli doslej potrdil v spoznanju, da je materinski jezik naše največje bogastvo. To srečanje nam je dalo novih moči za to, da bomo boj za človekove pravice naših ljudi nadaljevali.« - jk

Mohorjev dijaški dom v Celovcu

Skoraj neverjetno se sliši, da je na Koroškem v Avstriji od 28 salezijancev več kot polovica Slovencev. Slovenski salezijanci na Koroškem živijo v dveh skupnostih. Skupnost sv. Hildegarde s sedežem na Kamnu šteje šest salezijancev in se ukvarja predvsem z dušnim pastirstvom; skupnost sv. Cirila in Metoda s sedežem v škofijskem semenišču v Celovcu šteje devet salezijancev in so vsi zaposleni v Mohorjevem dijaškem domu kot vzgojitelji slovenskih fantov gimnazijcev.

Letos je v tem domu 143 fantov gimnazijcev; od tega 57 višješolcev in 86 nižješolcev. Vsi ti imajo v domu stanovanje in hrano in seveda tukaj tudi študirajo, se pripravljajo na šolo, večji po sobah, mlajši pa v skupnih učilnicah in pod nadzorstvom vzgojiteljev.

V dnevni red je vključena tudi molitev: jutranjo opravijo kar po učilnicah oziroma v obednici, za večerno molitev pa se dečki v treh skupinah zberejo v domski kapeli in tam poslušajo tudi besedo za lahko noč, ki jo je uvedel že don Bosko, oziroma njegova mama Marjeta.

Nedelje in praznike preživijo gojenci večinoma pri svojih starših, tako kakor je v družini navada, in udeležijo se tudi župniške nedeljske maše. V domu pa imajo prilžnost za mašo vsak dan, vendar se je gojenci udeležujejo po skupinah enkrat tedensko.

Vsa domska skupnost se enkrat na teden zbere v semeniški kapeli k skupni maši; to je navadno ob prvih petkih in drugih praznikih, ki se obhajajo med tednom; takrat je bogoslužje slovesnejše. Prvo skupno bogoslužje je bilo 7. oktobra na prvi petek. Dva dni prej so se dijaki po skupinah pripravljali na zakrament spravne, na sam dan opravili sveto spoved in prisostvovali sveti maši, ki ji je predsedoval nekdanji gojencev Mohorjevega doma, Hanzi Olip, sedaj župnik v Šmarjeti ob Dravi.

Mohorjev dom nima svojega dvorišča niti igrišča, pač pa dečki nabijajo žogo na Kolpingovem igrišču, ki je v bližini. V zimskem času bodo lahko igrali tudi v gimnazijski telovadnici, ki je od doma oddaljena le pet minut. Pri igri se vsaj nekoliko sprostitjo, da so pozneje bolj sposobni za učenje v učilnici. Obenem se pripravljajo za nogometna tekmovanja, ki jih prirejajo razne organizacije, med njimi tudi škofijska. Dečki so si v preteklem šolskem letu priborili šest pokalov kot nagrado za svoje udeleževanje v nogometu. V okviru mladinske organizacije so igrali tudi v Jugoslaviji, seveda s manjšim uspehom kot na Koroškem.

V petek 20. oktobra je klub Mladje, katerega člani so tudi ti gojenci, odprl gledališko sezono v zavodski dvorani. Podali so igro Svetlane Makarovič »Hiša tete Barbare«. Dvorana z 250 sedeži je bila polna mladine treh dijaških domov.

V torek 24. oktobra so bili gojenci zopet v dvorani: dijaška Marijina kongregacija je priredila misijonsko proslavo in misijonsko tombolo. V prvem delu je bil na sporedu recital ob spremljavi pihal in kitar, v drugem delu pa še napet srečolov; med dobitki je bilo tudi žensko kolo. Čisti dobiček tombole 9.000 šilingov sta dobila dva slovenska misijonarja salezijanca Jožef Mlinarič v Burundiju in Ludvik Zabret iz Indije, ki se je prav ta večer mudil v domu in tudi zavrtel film o svojem delovanju v Indiji.

Za mnoge slovenske starše, ki še imajo družine s številnimi otroki, pa tudi za koroške Cerkev je Mohorjev dom veliko upanje. Ali se bo to upanje izpolnilo, je odvisno tudi od salezijanskih vzgojiteljev.

Stefan Zerdin SDB

Naši misijonarji pišejo

Imeli smo povodenj, kjer je utonilo več kot tisoč ljudi. Hvala Bogu, iz našega območja nobeden. Pač pa je nekaj otrok in starejših oseb obolelo za pljučnico z avlo vlage in pomanjkanja obk; tudi nekaj primerov kolere je bilo. V podružno cerkev sv. Jožefa smo stlačili 250 ljudi, v šolo sester in našo staro cerkev pa čez 600 ljudi, katerim so se stopile strehe in zidovi iz blata. Vsa žetev je uničena in ribe so izginile iz ribnikov v kanale, kjer so jih lovili le tisti, ki so imeli mreže. Rib si dobil takrat za majhen denar, danes pa so spet drage kot žafran. Skoro vse ribe iz naših dveh ribnikov so našle pot v svobodo.

S sestrami smo gazili vodo do pasu. Hvala Bogu, da znam plavati, kajti parkat sem zgrešil pot ob kanalu in zdrsnil v tok, pa sem se srečno izmazal. V naši fari imamo nekako 1.200 ljudi brez strehe, ki so zdaj potaknjeni povsod. Vlada si prizadeva rehabilitirati prizadete, a ker je

partijska (rdeča), nima rada privatnih agencij. Zato smo v težavah. Catholic Relief Service, Casa (protestantska), Care (USA) in druge agencije so pripravljene razdati milijone in se trenutno pogajajo z vlado, kako bi se ponesrečencem pomagalo. Upamo, da se stvar ugodno reši, a New Delhi ne mara, da bi komunistična partija kovala kapital iz te nesreče in tudi Cerkev ni preveč prijazna do politikantov.

Jutri grem k sestram matere Terezije, da vodim osemdnevne duhovne vaje 80 novinkam pred zaobljubami. Hvala za vse denarne pošiljke, tudi za tiste, ki so še na poti. Vse iskreno pozdravlja

Jože Cukale iz Bengalije
* * *

Prisrčna hvala za velikodušno darilo, naj Bog povrne vsem dobrim ljudem, saj On ve, da je vse to za njegove sirote, ki dnevno prihajajo v moj dispenzarij. Vsega so potrebni in dajem jim, kar pač morem, seveda tudi dobre nauke, da bi srečno prišli v nebesa.

Gotovo ste čitali, kako strašne so bile poplave tu v Indiji. Se danes na mnogih krajih ni počitka. Tudi drugih preprirov ne manjka. Mnogi so pozabili, da dobri Bog vse vidi in vse zna.

Lepo vas prosim, spomnite se me v molitvi. Precej sem oglušila. Dovršila sem že 86 let, a moje sirote želijo, da bi živela do sto let. To ni šala. Naj se zgodi božja volja. 6. januarja 1979 bo poteklo 50 let, odkar sem v misijonih. Vedno hvalažna

s. Magdalena Kančič iz Indije

OD TEDNA DO TEDNA

■ Dva dni se je mudil na obisku v Rimu bolgarski zunanji minister Mladenov. S svojim kolegom Forlanijem se je razgovarjal tri ure, prav tako se je srečal z Andreottijem. Obiskal je tudi predsednika Pertinija ter ga povabil, naj obišče Bolgarijo, kar je Pertini sprejel. V skupnem poročilu je rečeno, da se nadaljuje tradicionalno prijateljstvo med Italijo in Bolgarijo, kar ima odjek na področju izobrazbe, znanosti, umetnosti in kulture. Obe državi naj bi okrepili pouk bolgarskega in italijanskega jezika.

■ Ko je sv. oče Janez Pavel II. v privatni avdiciji sprejel bolgarskega zunanjega ministra Mladenova, mu je med drugim dejal: »Tudi v Bolgariji Cerkev ne išče privilegijev, potrebuje pa kot povsod prostora za svoje versko poslanstvo ter za vršitev svojega dela s sredstvi, ki so ji lastna za celotni razvoj vsakega človeka in vseh ljudi.«

■ Italijanska poslanska zbornica je z 270 proti 228 in 53 vzdržanimi glasovi odobrila sklep Andreottijeve vlade, da bo Italija že 1. januarja 1979 pristopila k Evropskemu denarnemu sistemu. Za sklep so glasovali poslanci DC, PSDI, PRI, PLI in DN, socialisti so se vzdržali, komunisti pa so bili proti.

■ V okviru potovanja po evropskih državah je jordanski kralj Husein obiskal tudi Rim, kjer se je sestal z Andreottijem in Forlanijem, srečal pa se je tudi s predsednikom republike Pertinijem in s papežem Janezom Pavlom II.

■ Turistično letalo, ki je z osmimi potniki in dvema članoma posadke odpeljalo z letališča v Ronkah proti Alžiru, je blizu Rietija strmoglavilo, pri čemer so bili vsi potniki in pilota ob življenju.

■ Na železniški postaji Verd nad Vrhniko je ogenj zajel električni potniški vlak z osmimi vagoni ter ga popolnoma uničil. Vlak se je vračal iz Trsta v Ljubljano. Čeprav je bilo potnikov nad sto, se nikomur ni nič zgodilo.

■ V Sofiji se je zbralo 72 delegacij raznih komunističnih strank, da bi razpravljale o gradnji socializma in komunizma ter o utrjevanju miru na svetu. Dejansko pa je bil sestanek usmerjen proti sedanji Kitajski, ki so jo delegati ostro napadali. Izjema sta bila le romunski in italijanski zastopnik. Ta dva sta zastopala stališče, naj bi se spori med socialističnimi državami reševali v duhu bratstva, enakosti in nevmešavanja v zadeve drugih. Skratka, potrebna je enotnost v različnosti.

■ ZDA bodo s 1. januarjem navezale diplomatske stike z LR Kitajsko. Zaradi tega bodo pretrgale diplomatske stike z nacionalistično kitajsko vlado na Formozu, umaknile od tam svoje oborožene sile in odpovedale sporazum o vzajemni vojaški pomoči. Ohranile pa bodo še naprej trgovske stike.

■ Po dveh letih zamrznjenosti cene petroleja so države proizvajalke nafte sklenile s 1. januarjem ceno zvišati za 5%, 1. aprila za 3,8%, 1. julija za 2,29% in 1. oktobra za 2,69%. Proti koncu leta bo torej nafta skoraj za 14% dražja od sedanjega.

Moja romanja na Sv. goro

Letos je Goriška Mohorjeva izdala med drugimi knjigami tudi povest Pastirica Urška ter s tem dala poudarek božji poti na Skalnici. Prihodnje leto bo poteklo 440 let od prikazanja Matere božje Urški Ferligojnici. V zvezi s Sv. goro nam je naša naročnica Petrina Žigon Trojer poslala svoje spomine na romanja na Sv. goro. Živi z možem v Argentini, pa se v mislih rada vrača v naše kraje, kjer ji je tekla mladost.

Po prvi svetovni vojni so od svetišča ostale samo razvaline, toda varuhi svetišča franciškani so se hitro znašli in postavili zasilno kapelo. V teh okoliščinah sem doživela svoje prvo romanje. Mama je odločila, da pojdemo na goro 8. septembra. Silno je bilo naše veselje (imela sem še sestro Ernesto in brata Pepija) ob misli, da bomo kmalu na hribu, ki se je od naše hiše tako lepo videl.

Začela se je priprava na romanje. Mama nam je spekla dober domač kruh, ocvrla nam je zajčka, skuhalo jajca in še marsikaj. Za sadje smo imeli domače grozdje in fige, za tešiti žejno pa vodo. Čevljev nismo imeli, le copate, pa še te smo na beli cesti sezuli in šli bosu. Ko smo prišli do hriba, smo se pa obuli, ker je bilo kameenje zelo ostro.

Pri prvi tekoči vodi že na počitku sem se umila, saj je to pomenilo odpustanje grehov. Storila sem to zelo temeljito, upajoč, da sem se s tem rešila vse dušne umazanije. Sonce je žgalo, ovinkov ni hotelo biti konec, trudni smo postali. Zato smo se vsako toliko ustavili, se okrepčali od tega, kar smo s seboj prinesli in spet odričili naprej. Pri tem so naše torbe postajale vse lažje...

Vmes smo peli, srečevali znanca in zmolili vse tri dele rožnega venca. Brat Pepi je začel godrnjati, bil je truden pa neprestano lačen. Pogosto sva pogledovala proti vrhu, ki se je polagoma bližal. Malo pod vrhom pri Marijinem znamenju je bil zadnji počitek.

Noč je že bila, ko smo prišli na vrh. Odprl se nam je krasen razgled na razsvetljeno Gorico (doma smo še imeli petrolejko). Otroci smo kar strmeli nad toliko lepoto, zvonovi pa so venomer zvonili in vabili k večernicam. Sveta Kraljica nas je že čakala, vsaj meni se je tako zdelo. Pokleknilo smo in se zahvalili, da smo srečno prestali vojno. Bila sem sicer še majhna, a spomin na prvo srečanje s svetogorsko Devico se mi je neizbrisno vtisnil v dušo in me spremljal nato po vseh življenjskih potih. Dali so nam jesti, nato pa smo kar po tleh pospali.

Drugi dan so nas zbudili mali zvonovi, otroci smo se umili zunanji vodnjaku, sestra pa me je počesala. Nekaj smo pojedli, potem pa šli v zasilno cerkev, ki je bila že čisto polna. Bili smo pri treh mašah, nato pa oblezli vse stojnice. Bili smo revni, zato je sestra kupila le nekaj skromnih spominčkov. Počakali smo še popoldansko službo božjo, nato pa se spustili v dolino. Domov smo

prišli pozno ponoči in tako trudni, da drugi dan nismo šli v šolo. Pa smo kmalu na utrujenost pozabili in čez leto dni smo poromali znova.

Postala sem dekle in dobila službo v tujini. Prejemala sem list »Svetogorska Kraljica«, ki me je vabil, naj ne pozabim na domačo božjo pot. Rada sem šla, in to z drago prijateljico ter njeno poročeno sestro, ki je imela s seboj več otrok.

Opazila sem, da je bila poročena sestra tiha in otožna, tudi pela ni z nami. Pa sem jo vprašala, kaj ji je. Šepnila mi je, naj nekoliko zaostanem, pa mi bo vse povedala.

N.J.

Ne bom te našla...

*Ne bom te našla, tudi če te iščem,
že davno je otrpnilo srce,
že davno usahnile so solze,
hlepih samo še za posvetnim bliščem.*

*Kjer ni ljubezni, Bog se ne ustavi...
Kdaj zadnjič sem otroku rekla: Ne,
ne maram te, ne smeš poznati me,
umri kot rosa na prežgoči travi...*

*Zdaj angel kliče: Pojdi in pomoli,
to Dete prišlo je za vse, za vse...
A zame ne — ker mrzlo je srce
in se ne vže nikoli več, nikoli...*

In mi je zaupala, da nosi pod srcem desetega otroka. Jokaje mi je rekla, da se boji to povedati sestri, ki ji pomaga s svojim zaslužkom živeti, pa ji je že pri zadnjem otroku rekla, naj ne računa več nanjo, če bo še kakšen otrok. Potolažila sem jo, da bom jaz sestro pripravila na vest o novem otroku.

Sv. mašo sem darovala v ta namen, nato pa sestri z vso diplomacijo, ki sem je bila zmožna, razkrila stanje njene poročene sestre. Najprej se je zelo razburila, počasi pa le umirila in končno dejala, naj bo po božji volji.

Šele leta 1974, ko sva prišla z možem domov na obisk iz Argentine, sem spoznala tistega desetega nezaželenega otroka. Bila je to mlada in zelo lepa žena veselega značaja. Iskreno sem je bila vesela zlasti ko sem videla, kako je njen sinček prisrčno stregel gospodu pri sv. maši. Še bolj sem postala ganjena, ko je zadonel njen čisti sopran s kora. Zahvalila sem se Materi božji s Sv. gore, da je tedaj pomagala oni materi.

In še eno romanje naj opišem! Bazilika je bila že dograjena, zvonovi so mogočno doneli. Moja mama se je postarala in je le s težavo hodila. Toda priti na Sv. goro ni bil več problem, saj je delovala žičnica. Sosed naju je s kolesljem potegnil do vznožja Skalnice. Bila je sobota popoldne. Na vrhu je že stal majhen hotel. Takoj ob prihodu sva si zagotovili prenočišče. Kot vedno sva opravili večerno pobožnost in spoved, nato pa se predali počitku.

Drugi dan so naju kot vedno zbudili svetogorski zvonovi. Kmalu sva bili v cerkvi, prisostvovali

sv. maši, prejeli sv. obhajilo in nato bili še pri drugi maši. Mariji sem se zahvalila, da jo je mogla mama še enkrat obiskati, saj jo je vse življenje tako zaupno častila.

Nakupili sva še spominčke, pa že bili pri žičnici. Spodaj naju je spet čakal voz. Za kosilo sva bili doma.

Ko sem mamu vprašala, kako ji je bilo romanje všeč, mi je odgovorila, da je vse bilo zelo lepo, a da to ni bilo romanje, ampak izlet. Za pravo romanje je treba nekaj žrtvovati. Vse, kar se z lahkoto doseže, nima veljave, ne pri človeku ne pri Bogu. Vse je treba zaslužiti.

Moja zlata mama, ta preprosta žena, koliko mi je s tem povedala. Upoštevala sem njene besede in bile so mi v blagoslov. Ni je več med živimi, a spomin nanjo mi bo drag do moje smrti.

Sedaj živim v Vel. Buenos Airesu, pa je Svetogorska Kraljica prišla tudi do nas, primorskih Slovencev, saj imamo posnetek njene podobe v cerkvi sv. Rafaela. Tja sedaj romamo, tudi slovensko sv. mašo imamo večkrat tam in kar najlepše zmoremo, ji tudi zapojemo.

Moja zemeljska romanja k svetogorski Devici se bližajo h koncu. Preostaja mi še tisto k njenemu prestolu v kraljestvu njenega Sina. Upam, da mi bo tudi tedaj Mati božja v pomoč kot doslej.

Prijatelji Katoliškega glasa! Kupujte, naročajte pri trgovcih in podjetjih, ki vam voščijo za praznike. Njihova pozornost do vas zasluži vaš obisk pri njih.

Božična procesija v Betlehemu ob varstvu izraelskih brzostrelk

Onemogočeni govor slovenskega rajonskega svetovalca

Objavljamo govor svetovalca SSK rajonskega sveta Sv. Ana-Sv. Sergij Aleksandra Cergola, ki so mu ostali svetovalci v glasovanjem preprečili, da bi govoril v slovensčini. Zanimivo je, da ga tudi komunisti, ki prejmejo na volitvah toliko slovenskih glasov, niso hoteli podpreti.

Nedopustno je, da se nadaljuje z razlastitvami v našem rajonu, preden pride do odobritve zakona o globalni zaščiti Slovencev, ki je prav sedaj v razpravi. Nezaslišan je tudi postopek, ki se ga je poslužila prejšnja občinska uprava ter z njim nadaljuje tudi sedanja pri publicizaciji in razpravi tega važnega instrumenta kot je PEEP, tj. načrt za ljudske gradnje. Ciničen je nadalje odgovor sedanje občinske uprave na ugovore zoper ta načrt, češ da bo treba načrt izvesti zaradi verjetnega povečanja števila prebivalstva v zvezi z industrijsko cono na Krasu, potem ko se javno in uradno bori proti coni sami.

Občinska uprava se stalno sklicuje na študije, po katerih je ugotovila potrebo po stanovanjih. Prav glede tega bi imel pomisleke, v kolikor ni nikjer ene same študije, ki bi analizirala sedanje stanovanjsko stanje.

Kar je meni znano, v Trstu število prebivalstva upada in zato so predvidevanja občutno nerealna. Tudi kar se tiče 18.500 stanovanj v prihodnjih desetih letih, je število nerealno, v kolikor temelji na meri gradenj v prejšnjih letih, ne pa na realni potrebi.

Iz vsega tega sledi jasna težnja premakniti prebivalstvo iz mestnega središča v periferijo in logična posledica — izpraznitve mestnega središča. Četudi bi ta postopek trajal deset let, bodo posledice nepopravljive. Čeprav banalen, vendar je logičen zaključek tega postopka povratek višjih družbenih slojev v središče samo, sprememba sedanjih obstoječih stanovanj v urade (kjer tudi stanarina po novem zakonu »equi canonis« ni kontrolirana) in znaten zaslužek raznih družb, ki so ta stanovanja kupile.

Zato odločno nasprotujemo načrtu, ki predvideva gradnjo ljudskih hiš v našem okraju. Ne nasprotujemo gradnji ljudskih hiš iz načela, temveč ker ne verjamemo, da se bo število prebivalstva tržaške občine povečalo. Ozemlje je pač majhno in smo že dovolj stisnjeni med morjem in državno mejo.

Za ljudska stanovanja naj bi bilo baje vloženi 6.000 prošenj. Kje trenutno živijo te družine? Res je, nekatere živijo v razpadajočih hišah starega mesta, druge v najemu, kar nedvomno veliko vpliva na njihove družinske proračune. Prav zaradi tega pa obstaja zakon o pravičnih stanovanjih, ki bi moral biti nedvomno v prid najemnikom. Pravijo, da bo ta zakon povzročil veliko stanovanjskih izgonov. Kakšen pa bo konec tistih praznih stanovanj?

Iz tega, kar sem slišal na sejah urbanistične komisije te konzulte, je razvidno, da se prebivalci tega okraja upirajo gradnji novih ljudskih hiš in imajo seveda svoje vzroke: ne verjamejo namreč obljubam, ki predvidevajo gradnjo novih cest, šol, športnih objektov in drugih socialnih storitev. Naselji Sv. Sergija in Alture sta jasen dokaz. Ti prebivalci so že izgubili vse zaupanje do krajevnih ustanov in sedaj je trenutek, da si te ustanove, zlasti konzulte, spet pridobijo zaupanje, da se postavijo v bran njihovih pravic in da ne zavzamejo prehitro in površno zgrešenih stališč, samo da ne izgubijo morebitnih državnih prispevkov. In prav to dejstvo je izkoriščala prejšnja občinska uprava.

Tega zaupanja pa si krajevne ustanove ne bodo znova pridobile z razlašanjem skromnih imetij ljudi, ki so bili vajeni do ločenega načina življenja, sedaj pa se jim vsiljuje nov način. Preprosti ljudje se vprašujejo, zakaj občina ne razlasti gosposkih parkov zasebnikov, ki se nahajajo, lahko rečemo, v središču mesta, in pa starih hiš, ki jih uporabljajo kot skladišča.

Sirjenju mesta v to smer in relativni urbanizaciji tega okraja nasprotujejo tudi vrtnarji, v kolikor bi ostali brez služke, četudi je ta le dodaten, je pa učinkovit. Že danes vozijo v naše mesto zelenjavo z onstran meje in iz Furlanije. Sploh si ne moremo misliti, da bi to obdelovalno področje prenesli, kajti ta predel je verjemo najboljši za pridelovanje zelenjave.

Končno nasprotujejo urbanizaciji slovenski ljudje, ki vidijo v njej raznarodovalni moment. Na mednarodni konferenci za manjšine, ki jo je organizirala tržaška provinca, so bila glede tega sprejeta jasna načela.

Mislim, da so našemu okraju že veliko odvzeli, da so naši ljudje že veliko prispevali za javne storitve in imajo sedaj končno pravico, da jih oblasti poslušajo in da poiščejo druge rešitve, ki so možne.

Naj navedem le nekatere: Rojan, predel s problemi šolskih in drugih javnih uslug, prostor podjetja Zucculini, daželni teren Miramarskega drevoreda, zemljišče bivše pivovarne Dreher pri Sv. Ivanu, številne razpadajoče hiše pri Sv. Jakobu in v starem mestu in še in še.

Zdi se pa, da si je tržaška občina naredila sledeče geslo za plane PEEP: napolnimo periferijo in izpraznimo mestno središče tako da ga bomo lahko uredili in spremenili v četrt za High Society (visoko družbo). Za urbanizacijo teh periferij bo že kdo poskrbel, saj jih varianta št. 25 predvideva. Če pa bo v teh novih rajonih narastel mladinski kriminal, bomo že v Padričah poskrbeli tudi za to, prav tako po kriterijih variante št. 25.

KATOLIŠKI GLAS
list za kritične bralce

Pod krili angela varuha

(PASTORALNI SPOMINI)

Srečno sem se vrnil z naporenega in nevarnega potovanja. Obiskal sem raztresene katoličane na poverjenem mi področju Črne gore in Sandžaka: od Gusinja in Plava, prek Murine, Andrejevice, Berana, Bijelog polja, Šahovića, Molkovca, Plevanja, Prijepolja, Privoja, Nove Varoši, Rožaja, Tutina, Sjenice pa vse do Novog Pazara in še iz Peći prek zasneženega prelaza Čakorja. S težavo sem se prebijal skozi goščave in gozdove, čez griče in gore in vse to z navadnim kolesom.

Doma me je čakala nagrmadena pošta. Nisem je še utegnil urediti, ko sem prejel poročilo iz daljnega Tutina, da v gozdovih Mokra Planine v dolini reke Ibar že več mesecev čaka na krst novorojenček, sin gozdarja katoličana, doma iz Like. Bližali so se božični prazniki in gozdarjeva družina in nekateri stražniki iz bližnje stražarnice so želeli prejeti svete zakra-

mente, kar jim zaradi oddaljenosti že več časa ni bilo mogoče. Pisal mi je stražarkatoličan, ki se je ponudil za botra novorojenčku.

Ko sem o tem obvestil dobrega škopskega škofa Gnidovca, blaženega spomina, mi je odgovoril: »Kaj naj naredimo? Saj si se komaj vrnil iz tistih krajev in na nesrečo še novi sneg na debelo pokriva vse ceste. Potovanje v takem vremenu je nevarno, a pustiti dete brez krsta in vernike brez svetih zakramentov je tudi odgovorno.«

Čakal je na moj odgovor. Nisem se dolgo pomišljal. Odločil sem se: »Še to noč odpotujem z vlakom do Raške, naprej pa kakor bo mogoče.« Škof me je hvaležno pogledal: »Pojdi v božjem imenu in angel varuh naj te spremlja na tem težkem apostolskem potu.«

Spravil sem v torbo vse potrebno za mašo in krst ter z nočnim vlakom odpotoval iz Skopja v Raško, kamor sem prišel z jutranjim svitom. Sneg je pokrival pokrajino. Na postaji me je čakalo prvo

razočaranje. Avtobus, edina vez med Raško in Novim Pazarjem je bil v popravilu. Drugačnega prevoznega sredstva ni bilo, oddaljenost pa 21 km. Ni bilo časa za razmišljanje. Nadel sem si na ramena vso prtljago in se napotil po nepregazani cesti dalje. Po petih urah sem bil na prvem cilju. V Novem Pazaru so imeli takrat lepo cerkvico. Sedaj je ni več, pač pa se je mesto zelo razširilo, industrija v njem pa silno razvila.

Spovedal sem lepo število vernikov, zanje maševal in imel krščanski nauk za otroke. Povprašal sem za vodiča, ki bi bil pripravljen spremljati me skozi meni čisto neznane gozdove do cilja. V Novem Pazarju je bila takrat (leta 1936, ko se to dogaja) precejšnja kolonija katoličanov. Bili so to uslužbenci in delavci od vseh strani Jugoslavije. Največ je bilo orožnikov. Do njih sem se najprej obrnil, a so mi dali žalosten odgovor: »Za noben denar bi se nihče izmed nas ne podal v takem vremenu skozi tiste gozdove, polne volkov. Prav danes so pripeljali v bolni-

šnico ljudi, ki so jih volkovi ogrizli, a so se na srečo še rešili.« Še so mi svetovali, naj se ne podajam sam na tako nevarno pot. Povpraševal sem dalje, a povsod isti odgovor. Končno se mi je posrečilo, da so mi nekje posodili konja, a moral sem plačati zanj precejšnjo garancijo.

Bilo je že prek poldne, ko sem odjezdil sam v nepoznano, v upanju, da še pred nočjo dospem do Tutina. Le smer so mi pokazali do najbližjega naselja. A pot je bila tako zasnežena, in se je že spuščal mrak na zemljo, ko sem dospel v gozd. Izgubil sem smer. V daljavi so se začeli oglašati volkovi. Ubogi konj je ves drhtel in ni hotel dalje. Razjahal sem in korakal pred njim. Pohlevno mi je sledil. Mrak se je zgostil v noč. Zasnežene veje so naju ovirale, da ni bilo mogoče dalje. Konj je bil ves znojen, jaz pa nič manj. Naletel sem na poteček in se po njegovi strugi napotil dalje, prepričan, da me popelje do kakega naselja. Od plašča so mi visele ledene sveče, voda mi je zašla v čevlje, jaz pa sem nadaljeval pot z rožnim

vencem v roki. Brez posebne božje pomoči ni bilo upanja, da bi se rešil iz težkega položaja.

Silno sem se razveselil, ko sem zagledal v daljavi luč. Bila je džamija. Psi so zaglajali silen lajež, da si nisem upal dalje. Na moje klicanje se je na vratih prikazal človek in me rezko odsvolil z besedami: »Ponoči ne sprejemam nikogar. Pojdi!« Zaloputnil je vrata in ni mi preostalo drugega kakor da se vrnem v strugo potoka in dalje v gozd med volkove.

Nenadoma sem začutil, da hodim po pregaženem snegu. Gotovo vodi ta pot do ljudi, sem si mislil in res zagledal v daljavi neko medlo svetlobo, znamenje, da so ljudje še budni. In res, v hiši so kuhali rakijo. Divji lajež psa je ljudi pri delu opozoril, da se nekdo bliža. Prišli so iz hiše in na moj pozdrav začuden obstali.

»Kdo si, da sam laziš okoli v tej noči ob zavijanju volkov in zasneženih poteh?« Povabili so me v hišo in me s sočutjem ogledovali, odetega z ledenimi svečami in vsega onemoglega. Ponudili so mi tople

Na predvečer tržaškega zborovanja

Objavljamo govor, ki ga je imel dr. Z. Harej na večeru religiozne lirike 4. decembra v Društvu slovenskih izobražencev v Trstu.

Skofijsko zborovanje z vsem pripravljanim naporom je gotovo najpomembnejši dogodek na cerkvenem področju tržaške škofije po zadnji vojni. Deset študijskih komisij je skušalo zajeti in presvetliti vso življenjsko problematiko človeka, ki živi v mejah tržaške škofije, ob severnem robu Sredozemskega morja in ob vznožju Krasa, kar je za človeka kot fizično in biološko bitje tudi pomembno, kakor bi rekel prof. Roletto, ki je zagovarjal tezo o geopsihologiji, češ da zemljepisne in klimatske značilnosti tudi oblikujejo človekovo dušo. Poleg tega je tu stična točka več narodnosti, kjer so pomešani med sabo ljudje različnega porekla, z različno zgodovino in tradicijo, različnih teženj, interesov ter političnih izbir.

DELO DESETIH KOMISIJ

Na škofijskem zborovanju se bodo presreli in verjetno sprejeli sklepni dokumenti desetih komisij, ki bodo kačipot kristjanom, da na področjih, kjer žive in delujejo, začno sklepe dokumentov tudi uresničevati. Delo komisij je bilo usmerjeno v zopetno pokristjanjenje tržaškega življenja, v uvedbo krščanske miselnosti, ki gleda na življenje ne samo kot pripravo ali prisposodobno posmrtnega življenja,

temveč tudi kot na stvarnost, ki jo živimo in jo doživljamo, kjer je človek središče stvarstva z nujnimi odnosi do sočloveka, do stvarstva, do Boga. Stvarnost, ki se mora ravnati po naravnih zakonih, ki so projekcija božje zamisli.

Predvsem bo treba poudariti sociološko vrednost božjega sporočila. Sociološki problemi so zadnja leta v ospredju, in to ne samo pri nas. Vendar se zdi, da je zapoved »Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe« ideal, pred katerim se bo skrhal in zlomil še marsikateri meč.

Boj za socialno pravičnost ima vede ali nevede pred sabo ta ideal. Žal, človeški duh ne poenostavlja stvari, s tem da bi sprejel, kar so drugi učili, temveč v isti ali drugi obliki in formulaciji vsakdo hoče biti začetnik nove ideje, novega miselnega sestava, nove teorije. Velikokrat se zgodi, ker ne pozna, kar so drugi vedeli, govorili in napisali.

VABILO K RAZMISLJANJU

Skofijsko zborovanje in vse pripravljano delo zveni kot vabilo k razmišljanju o vsebini Kristusovega evangelija. A razmišljanje, ki sloni na poznanju. Torej študij in za tistega, ki pozna, ponovitev božjega sporočila, ki ga vsebuje sv. pismo, nauk cerkvenih očetov in učentov, nauk Cerkev, da ne postane naše oznanjevanje naš osebni nauk, prirejen po naših težnjah in željah, pa tudi, da ne postavimo Kristusovim življenjskim vodilom priveske sebičnosti, osebne lagodnosti ter nečimrnosti novodobnega poganstva, ki ga je prav krščan-

Moderator četrte komisije Ivo Jevnikar bere sklepno poročilo te komisije na plenarnem zasedanju zborovanja tržaške Cerkev

ska kultura izčistila in plemenitila.

Zato postane neodgovorno ali otročje smešno ravnanje tistih, ki govore v imenu nekih novih kristjanov, pa naj se kakorkoli imenujejo, ki da so odkrili in ovrednotili pomene, ki so bili doslej skriti, in suvereno delijo nauke o tem, kar je in kar bi moralo biti krščanstvo.

Poznanje nečesa se zdi enostavno, dokler ga gledaš od daleč. Če pa se mu približaš in se ga lotiš študirati, se boš kmalu zavedel, da si zašel v težko pregledni gozd.

Nekateri strokovnjaki pa tudi navadni duhovniki so študiju Kristusovega nauka posvetili vse življenje, pa mi niso prišli do kraja. Pa vprašajte tudi mlade duhovnike, ki so se štiri, pet ali šest let dan za dnem ubadali z bogoslovnim študijem, ali so povsem pripravljani za oznanjevanje božje besede. Kako je šele težko, ko je treba ta nauk utelesiti, in to vključiti v vsakdanjo prakso, da postane vodilo slehernega človekovega dejanja.

Bati se je, da sloni vse to proklamirano krščanstvo omenjenih ljudi na nevednosti ali pretirani zagnanosti. Božji nauk je enovit, kjer celota osvetljuje dele in deli celoto, namenjen človeku, da prav živi. Če bo živel v luči božjega razodetja in premagoval, ker je v njem slabotnega in krivo naravnane, bo miren, notranje svoboden in

Zasedanje četrte komisije (za probleme slovenskih vernikov) v dvorani Slovenske prosvete v ul. Donizetti 3. Poseg dr. D. Sedmaka

bo dosegel srečo, po kateri človeško srce po naravi hrepeni.

V današnji dobi potrošništva in relativnega izobilja je kaj malo posluha za krščansko askezo, kakor da nazori, o katerih je govoril Kristus niso mišljeni za današnjega človeka.

POTREBNA JE VZTRAJNOST IN DOBRA VOLJA

Da bi kristjane in druge privedli spet v Kristusovo spoznavno luč in njegovo učinkovito milost, je bilo programirano škofijsko zborovanje za prenovo ali kakor so ga poimenovali »Iz oči v oči«. Deset pripravljanih komisij naj bi bilo preučilo vse življenjsko tkivo naše škofije in izneslo na zborovanju svoja dognanja, napotke, sklepe in zaključke.

Bil je to prvi poskus z vsemi hibami in pomanjkljivostmi začetnega dela. Ne smemo se čuditi, da se je pri marsikateri komisiji glede metode dela in konkretnosti kaj zatikalo. Nima pa nihče, ki se dela ni udeležil, čeprav je bil povabljen, pravice, da sodi delo, ki ga opravljajo ali so ga opravili drugi, ki so se izkazali za bolj pripravljene in marljive. Veliko je že to, da se je s tem delom začelo.

Pa četudi bi komisije stoodstotno ali skoraj svoje delo opravile in oblikovale izčrpane sklepe za vsa življenjska področja, ne bi mogle prenoviti v kratkih rokih življenja in tržaški škofiji. Treba bo vztrajnega in potrpežljivega dela, da se prenova začne, in veliko dobre volje in vneme, da se nadaljuje.

A škofijsko zborovanje moramo pozdraviti tudi s političnega, tj. narodnostnega vidika, ker je že v času pripravljanih prizadevanj prišlo do večje odprtosti in sodelovanja na cerkvenem področju, ki je bilo dolgo časa premalo občutljivo za potrebe slovenskih vernikov. Treba bo v hitrem tempu prehoditi razdaljo, ki ni bila pravočasno prehojena, da ne bo tudi o nas veljal rek o sinovih Teme, ki so bistrejši od sinov Luči.

Za sklep navajam besede tržaške škofja Bellonija: »Krenili smo na pot polni upanja in naporov. Težave, na katere smo naleleti in tiste, ki nas še čakajo pri kasnejšem vsakdanjem uresničevanju napotkov po končanem zborovanju pa niso previsoka cena za tako dragoceno dobrino kot je pristna Cerkev, vedno bolj zvesta svojemu Gospodu in čedalje sposobnejša, da podpira človeški napredek.

ODBOR DUHOVSKE ZVEZE V TRSTU

priredi v soglasju z goriškimi duhovniki naslednji dve skupni romanji v letu 1979:

1. Assisi - Norcia (sv. Benedikt) - Cascia (sv. Rita) - Loreto - Osimo - San Marino v dneh od 25. do 29. junija. Potovanje z avtobusi.
2. Poljska: Krakov - Censtohova - Oswiecim - morda tudi Varšava. Potovanje z letalom z Brnika v Krakov in nazaj. Romanje traja 5 dni. Omejeno na 50 ljudi. Vršilo se bo verjetno v drugem tednu meseca julija.

KRATKE NOVICE

- Skofija Vicenza pripravlja zborovanje, ki bo v prvih dneh novega leta. V ta namen je bilo ustanovljenih 14 komisij, ki obravnavajo raznoliko dejavnost v škofiji, tako oznanjanje božje besede, bogoslužje po cerkvah, duhovne poklice in cerkvene službe itd. Geslo zborovanja, ki naj bi bilo neke vrste škofijska sinoda, se glasi: »Cerkev v službi ljudi«. Zborovanje bodo sklenili z božjo službo v znanem Marijinem svetišču Monte Berico.
- V mestu Horn na Nižjavstrijemskem so na praznik Brezmadežne slovesno proslavili 25 let obstoja semenišča za zapoznele duhovniške poklice. V tem času je iz njega izšlo 144 duhovnikov. Letos študira v njem 120 fantov v starosti od 15 do 30 let.
- Blizu mesta Alessandria v Piemontu je župnija Lu, ki je znana zlasti po tem, da je rojstni kraj 141 še živih duhovnikov in redovnic. Tudi sedanjí nuncij na Dunaju, prej v Beogradu, Mario Cagna je tam doma. Odkod toliko duhovnih poklicev? Družine so številne, matere veliko molijo, poleg tega med njimi že sto let deluje zveza krščanskih mater. Članice se zavežejo, da bodo pospeševale duhovne poklice.

MILENA MERLAK

Konec leta je nov začetek

Dolgo in počasi se pripravila slovo, počasi minevajo otroku dnevi in leta, počasi mineva mladosti čas; ko pa postara se nam obraz, ko pridejo starci meglenih oči v decembru k nam v vas, takrat hitro tečejo dnevi, hitro, prehitro mine mesec, takrat kar naenkrat odide staro leto od nas.

A konec leta ni le slovo, je tudi nov začetek, pa naj pada na ponedeljek ali na petek.

Ko Silvester vrata opolnoči za seboj zapre za leto dni, to ni njegov zadnji sprehod skozi park življenja, tudi ni za žalost povod.

Silvestrovo slovo je veselo slovo. Ko pozdravi Januarijev prihod, nam še prijazno za slovo želi: »Imejte se radi vsi, bodite veseli, imejte se radi v novem letu še bolj, da hoste lahko skupaj živeli, saj hudega je bilo že dovolj.«

»Beneški koledar za leto 1979«

Tudi letos so beneški duhovniki skupine »Dom« izdali zelo ličen stenski koledar pod gornjim naslovom. Vsak mesec ima svoj list. Na njem najdemo dneve z imeni svetnikov, pregovor o vremenu, ljudsko »modruost«, beneško »piesem«, domisljice malega Edota pa zabavne anekdote. Vse je v sočnem beneškem narečju.

Zelo posrečene so slike pod imenom meseca. Lani so bile cerkve v Beneški Sloveniji, letos pa so beneške kmečke hiše. Tako so lepe, da se jih splača po končanem mesecu odrezati in shraniti. V obilju stenskih koledarjev, zlasti neslovenskih, je ta koledar nekaj posebnega, res našega, pristen izraz slovenske duše. Dajmo mu zato prednost po naših domovih. - jk

Radio Trst A

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19; kratka poročila ob 11., 14; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15

Sporod od 24. do 30. decembra 1978

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Oddaja o Benečiji. 11.05 Mladinski oder: »Pika Nogavička«. 11.35 Nabožna glasba. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne. 19.30 Slovenske božične pesmi. 20.00 Božič v poeziji deželnih slovenskih avtorjev. 20.20 Glasbeni motivi od vsepovsod. 21.00 »Zemlja, 24. december 1978«. Izvaja Radijski oder. 22.00 Koncert ZCPZ z dne 8. jan. 1978 v cerkvi pri Sv. Jakobu. 22.35 Korsakov: Božična noč, simfonična suita. 23.00 Božični motivi in neposredni prenosi iz raznih krajev v naši deželi. 24.00 Polnočnica iz Štoblanka v Slovenski Benečiji.

Ponedeljek: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Božične melodije. 10.00 Koncert. 11.05 Mladinski oder: »Dobrosrčni angel in psiček Muri«. 13.00 Zbor »Slovenski madrigalisti«. 14.10 Roman v nadaljevanjih. 14.30 Glasbeni ping pong. 17.00 Z božičnih koncertov ZOPZ v Trstu. 18.00 »Božič v Ohridu«. Radijska drama. 18.20 Klasični album.

Torek: 9.00 Paberkovanje med božičem in novim letom. 10.00 Koncert. 11.05 Mladinski oder: »Zvezdice, toliko zvezdic«. 13.00 Zborovska glasba. 14.10 Roman v nadaljevanjih. 14.30 Stara navada - železna srca. 15.00 Mladi izvajalci. 15.30 Poglejmo v izložbo plošč. 16.30 Neposredni prenos božičnega koncerta iz svetokriške cerkve. 17.00 »Božična pravljica naših dni«. Dramatizirana zgodba.

Sreda: 9.30 Nekdanji avtorji. 10.05 Koncert. 11.00 Ljudje in dogodki. 12.00 Odlomki iz operet. 13.15 Naši zbori. 14.10 Roman v nadaljevanjih. 14.30 Kličite Trst 31065. 16.30 Otroci pojo. 17.05 Mi in glasba. 18.05 »Mesečnik«, satirična oddaja. 18.25 Operna glasba.

Četrtek: 9.05 Iz južnoameriške folklore. 10.05 Koncert. 11.00 Podlistek »Moč preteklosti«. 13.15 Revija ZCPZ 1978. 14.10 Roman v nadaljevanjih. 14.30 Glasbene oblike in izrazi. 15.35 Priročnik lahke glasbe. 16.30 Kje je napaka? 17.05 Mi in glasba. 18.05 Gospodarska društva v pokrajini. 18.25 Operna glasba.

Petek: 9.30 Iz beležnice Zore Tavčar. 10.05 Koncert. 11.00 Nenavadne življenjske zgodbe. 12.00 V starih časih. 12.30 Glas in glasba narodov. 13.15 Seghizzi 1978. 14.10 Roman v nadaljevanjih. 14.30 Pesmi iz polpretekle dobe. 15.00 Jugotonov express. 15.35 Zgodovina rock in pop glasbe. 16.30 Otroški vrtljak. 17.05 Mi in glasba. 18.05 Kulturni dogodki v deželi. 18.20 Operna glasba.

Sobota: 9.30 Zivljenje besed. 10.05 Koncert. 10.30 Kulturno pismo. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 14.10 Roman v nadaljevanjih. 14.30 Končno, sobota! 15.35 Iz filmskega sveta. 16.30 Odprimo knjigo pravljic. 17.05 Mi in glasba. 18.05 »Uklenjeni Promej«. Napisal Aishil, izvaja Radijski oder. 18.45 Vera in naš čas.

Dan miru - 1. januar 1979 pod geslom: Da pridemo do miru, je potrebna vzgoja za mir

rakije in se odločili, da me bo eden izmed njih spremljal do svoje kočice, kjer bom prenočil. Nastal pa je problem s konjem, kajti težko je bilo najti primeren prostor, da se osuši in nakrmi. Končno smo le našli nekaj hlevu podobnega in tudi sena so nanosili ter konja nakrmili.

Eden izmed mož me je nato peljal v svojo kočico. Otroci so spali okrog ognja, ki je gorel sredi hiše. Stisnili so se in mi dali prostor. Ni bilo časa za spanje. Osušil sem premočeni plašč in čevlje ter čakal, da napojim konja. Ko sem ga v zaslanem hlevu napajal, so prišli v vas orožniki na običajni nočni ogled. Zvedeli so od ljudi za prihod tujca. Prišli so do mene, da me vidijo in slišijo. Ko so zvedeli za cilj mojega potovanja, so se silno začudili. Eden izmed njih je bil katoličan, Slovenec. Povabili so me na njihovo orožniško postajo. Se prej sem se iz srca zahvalil prijaznim ljudem, ki so me, čeravno nepoznanega, tako bratsko sprejeli in mi nudili, kar so pač imeli.

Orožniška postaja je bila na zelo samot-

nem in oddaljenem kraju, zato so se vsi stražarji mojega prihoda močno razveselili. Prinesel sem jim novice iz zunanje sveta in dolgo v noč smo se pogovarjali. Poskrbeli so za večerjo in tudi mojemu konju nudili primernejši hlev. Hvala Bogu in angelu varhu, končno sem le legel k zasluženemu počitku.

Naslednje jutro sem se takoj po maši napotil dalje. Stražar-Slovenec je bil tudi namenjen v Tutin in se mi je na moje veliko veselje pridružil. V Tutinu sem našel orožnika katoličana, ki se je ponudil za botra gozdarjevemu novorojenčku. Zame to ni bilo več samo golo naključje, temveč roka božje previdnosti, kajti težko bi sam našel pot po strmih in poledenelih cestah v dolino reke Ibar in potem spet gor v breg po nešteti vijugah v zasneženi gozd.

Velika je bila radost v gozdarjevi družini, ko sva dospela. Zanje je bil to predčasni božič. Dana jim je bila priložnost za sv. spoved, pobožno so sledili mašni daritvi in obredom krsta. Nato je bil slav-

nostni obed. Orožnik boter se je kmalu poslovil, ker ga je klicala dolžnost. Kmalu za njim sem odšel tudi jaz. Dali so mi mladega gozdarja, da me je spremljal skozi gozd. V prijetnem pogovoru sva dospela na drugi breg reke v nov gozd. Tu se je moj spremljevalec poslovil z besedami: »Da sem na tvojem mestu, ne bi tvegala koraka v gozd. Mrak te bo kmalu zajel in volkovi se že zbirajo za nočni pohod. Ni človeka v teh gozdovih, ki bi se upal iz hiše, ko pada mrak na zemljo. Prosim te, vrni se!«

Zahvalil sem se mu za spremstvo in opomine ter krenil s konjem v gozd. Priznam, da mi ni bilo prijetno pri srcu. Znova sem se izročil božji previdnosti in angelu varhu ter z rožnim vencem v roki prodiral dalje. Na svežem snegu so se razločno poznali sledovi vseh gozdnih prebivalcev: od plašljivega zajčka, do zvite lisice, hitrih srn in nezaželenih volkov. Priganjal sem konja, da bi se pred nočjo prišel iz gozda. Na moč sem vzpodbodel svoje kljuse in posrečilo se mi je, da sem

pred nočjo prišel na goličavo.

Nisem še bil 200 metrov od gozda, ko zagledam, da mi sledita dva volkova. Priporočil sem se Bogu in naglo oddirjal dalje. Na ovinku sem se ozrl, nista mi več sledila. Naletela sta na pregažen sneg. Verjetno so malo prej vodili mimo ovčjo čredo in sledovi konjskih kopit so se izgubili v ovčjih sledovih. Volkovi imajo slabo razvit čut za pravo smer. Sledila sta ovčji čredi, jaz pa sem jima srečno utekel.

Brez novih ovir sem dosegel Novi Pazar in od tu krenil nemudoma v Raško in do Skopja. Bilo je že jutro, ko sem dospel, presrečen, da me je tako čudežno vodila božja roka in da sem srečno dovršil tako težko nalogo. Iz duše mi je privrela pesem: Moja duša povečuje Gospoda... Tebe Boga hvalimo!

ALT

(Iz »Blagovesti« prevedla Z. P.)

Širite „Katoliški glas“

Tržaška: vesel božič in uspešno novo leto voščijo:

Hranilnica in Posojilnica na Opčinah

OPČINE — TRST
Bazoviška 2 — Telefon 211 120 - 212 494

Vse bančne usluge
Menjalnica
Hranilne vloge na knjižice in tekoče račune
Posojila vseh vrst
Neprekinjena blagajna

Specializirana posojila po znižani obrestni meri:

Obrtniška
Kmečka
Trgovska
Mala industrijska
Ljudske gradnje

URARNA IN ZLATARNA

MALALAN

OPČINE - Proseška, 6

Tel. 211465

HOTEL

FURLAN

REPENTABOR

Tel. 227125

RESTAVRACIJA

VOLNIK

REPENTABOR - Veliki Repen, 151

Tel. 227349

RESTAVRANT - LOCANDA

MARIO

DRAGA 22 - Bazovica (Trst)

Tel. 228173

TRGOVINA JESTVIN

KUKANJA

NABREŽINA, 106/b

Tel. 200172

OPREMA

KORSIČ

vošči vsem odjemalcem, prijateljem in znancem na Tržaškem, Goriškem in Videmskem vesel božič in srečno novo leto

TRST - ul. S. Cilino, 38 (pri cerkvi sv. Ivana)

Tel. 54390

PEKARNA IN SLAŠČIČARNA

JAZBEC RENATO

NABREŽINA

Tel. 200174

ŽELEZNINA

TERČON

NABREŽINA

Tel. 200122

PEKARNA IN SLAŠČIČARNA

IVO GRILANC

NABREŽINA, 108

Tel. 200231

NARODNA IN ŠTUDIJSKA KNJIŽNICA V TRSTU

TRST - ul. sv. Frančiška 20/I, p.p. 593

Tel. 774333

TRGOVINA JESTVIN

MOZETIČ FRANC

TRST - ul. Pantaleone, 20

Tel. 810267

TRGOVINA JESTVIN

BAK ANTON

TRST - ul. Can Cilino, 34

Tel. 54304

KNJIGARNA IN PAPIRNICA

FORTUNATO

Na voljo izbira cerkvenih predmetov

TRST - ul. Paganini, 2

Tel. 38096

BLAGOVNICA

PODOBNIK

OPČINE - ul. Salici, 1

Tel. 211090

HOTEL

DANEU

OPČINE - Narodna, 194

Tel. 211241

Prijatelji Katoliškega glasa! Kupujte, naročajte pri trgovcih in podjetjih, ki vam voščijo za praznike. Njihova pozornost do vas zasluži vaš obisk pri njih.

GOSTILNA - HOTEL

PEPI KRIZMANČIČ

BAZOVICA

ul. Srečko Kosovel, 133 - Tel. 226127

CVETLIČARNA

ŠVAGELJ

OPČINE - Proseška, 3 Tel. 211482

KERŽE - NASLEDNIKI

Velika izbira gospodinjskih električnih strojev in predmetov

TRST - Trg S. Giovanni, 1 - Tel. 724221

★ DUHOVSKA ZVEZA V TRSTU želi vsem, ki se priznavajo k slovenskemu občestvu, da bi Kristusovo rojstvo krščansko praznovali, v novem letu pa bili deležni božjega blagoslova pri delu, v družini in pri lastnem posvečenju.

★ SVET DEZELNE SLOVENSKE SKUPNOSTI vošči svojim somišljenikom, volivcem, podpornikom in vsem rojakom dežele Furlanije-Julijske krajine vesel božič in uspešno novo leto 1979, v katerem naj bi se tudi uresničila naša zahteva po globalni zaščiti slovenske manjšine v Italiji.

★ SLOVENSKA PROSVETA V TRSTU pozdravlja ob božičnih praznikih vse svoje člane, prijatelje in sodelavce ter jim želi vse dobro v novem letu 1979.

★ TEM ZELJAM SE NA TRZASKEM PRIDRUŽUJEJO:

- Zveza cerkv. pevskih zborov, Trst;
- Apostol. sv. Cirila in Metoda, Trst;
- Slov. karitativno društvo SLOKAD, Trst;
- Marijina družba, ul. Risorta 3, Trst;
- Šolske sestre, ul. delle Docce, Trst;
- Slov. Vincencijeva konferenca, Trst;
- Skupnost slov. vernikov, Lonjer;
- sal. skup. v Marijanišču na Opčinah;
- župnijska skupnost v Nabrežini;
- revija »Mladika«;
- sklad Dušana Černeta, Društvo slov. izobražencev, ul. Donizetti 3, Trst;
- Slov. raziskovalni inštitut (SLORI) v Trstu;
- Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu;
- Marijin dom v Rojanu;
- Ukmarjev dom v Škednju;
- Finžgarjev dom na Opčinah;
- cerkveni pevski zbor na Opčinah;
- Baragov dom v Ricmanjih;
- Krekov dom v Borštu;
- Slomškov dom v Bazovici;
- Mladinski krožek v Zgoniku;
- slovenski tržaški skavti;
- slov. skavtinje iz Trsta in okolice;
- župnija sv. Marije Magdalene v Bazovici;
- slovenska glasbena šola v Rojanu, Bazovici, na Opčinah, v Boljuncu, Borštu, Ricmanjih in Sv. Križu;
- cerkveni pevski zbor iz Bazovice;
- Stalno slovensko gledališče v Trstu;
- ansambla »Taimse« in »Galeb«.

BCIKB

BANCA DI CREDITO DI TRIESTE

S. P. A.

TRŽAŠKA KREDITNA BANKA

GLAVNICA LIR 600.000.000 — VPLAČANIH LIR 300.000.000

TRST - ul. F. Filzi, 10

tel. centrala 61446 / 68881

menjalni urad 68727

Goriška: za božič čestitajo in srečno novo leto želijo:

IMPORT - EXPORT TERPIN

Kmetijski stroji, priključki, nadomestni deli

GORICA - trgovina in urad: ul. Duca d'Aosta, 42 Tel. 32321
skladišče: ul. Terza Armata, 178

GOSTILNA VID PRIMOŽIČ (pri Pavlinu)

GORICA - Drevored XX. septembra, 138 Tel. 82117

AGRARIA (pri Darkotu)

Če hočeš, da seme dobro ti vzkali,
njiva, trta bogato obrodi,
obišči dobre volje ljudi.

GORICA - ul. Carducci, 47 Tel. 81900

ZNANA TRGOVINA Z MESNIMI SPECIALITETNIMI IZDELKI

KUFAHL lastnik Aleš Pintar

GORICA - ul. Oberdan, 15 Tel. 2570

TRGOVINA ČEVLJEV KOŠIČ BENEDIKT

Največja izbira čevljev za vse prilike in čase

GORICA - ul. Rastello, 5 - 7, tel. 5162 in K. 2, ul. Oberdan 7

ČER - IMPEX Splošni import - export IGOR ČERNIC

GORICA - ul. Vittorio Veneto, 54 Tel. 82159

LA CASALINGA

Velika izbira gospodinjskih predmetov, zaves in daril

GORICA - Trg. Vittoria, 54 Tel. 83216

URARNA IN ZLATARNA ŠULIGOJ

GORICA - ul. Carducci, 45 Tel. 5657

TRGOVINA ČEVLJEV ANDREJ ČOTAR

GORICA - ul. Rastello, 72 Tel. 83667

KMEČKA BANKA

vam nudi ugodne pogoje za trgovske posle in bančne usluge
(tekoči računi, vezane in proste hranilne vloge, posojila,
vnovčenje in diskontiranje trgovskih menic, posli z inozem-
stvom, nakup tuje valute, plačevanje davkov in podobno)

GORICA - ul. Morelli, 14 Tel. 2206

TVRDKA

VENCESLAV KLANJSČEK
Gospodarski stroji, centralna kurjava,
televizorji, tehnični servis

GORICA - ul. Duca d'Aosta, 35 Tel. 2258

URARNA IN ZLATARNA VIZINTIN ANI IN MARJAN

GORICA - ul. Monache, 9

GOSTILNA PODVERSIČ

GORICA - ul. Brigata Pavia, 61

OBDELAVA STEKLA ANTON KOREN GORICA

Glavna trgovina:
ul. Carducci, 6 - Tel. 2234

Podružnica:
Corso Italia, 42

TRGOVINA ČEVLJEV ALPINA

GORICA - Corso Verdi, 78 Tel. 2517

TRGOVINA OBUTVE IN TORBIC »SHOES J. K. JOŽKO KOŠIČ

GORICA - Travnik - Piazza Vittoria, 33 Tel. 2885

TEKNOMEC

Pisalni stroji - oprema uradov

GORICA - Corso Italia, 76 Tel. 81032

KATOLIŠKA KNJIGARNA

Bogata izbira knjig, šolske potrebščine, nabožni
predmeti za božič in novoletno jelko

GORICA, Trg Vittoria, 25 Tel. 2407

IZDELKI IZ KOVANEGA ŽELEZA - VRATA - ITD.

LEOPOLI RADISLAV

GORICA - ul. Brigata Pavia, 46 Tel. 87577

PEKARNA - SLAŠČIČARNA

VIATORI

Vse, kar potrebujete za vsakdanjo oskrbo in vse,
kar si želite ob raznih pogostitvah ter svečanostih
družinskega in društvenega značaja lahko dobite
v največji izbiri v naših goriških prodajalnah

GORICA Tel. 2645

Prijatelji Katoliškega glasa! Kupujte, naročajte pri trgovcih in podjetjih, ki vam voščijo za praznike. Njihova pozornost do vas zasluži vaš obisk pri njih.

TRGOVINA Z ELEKTRIČNIM IN SANITARNIM MATERIALOM

KOREN STANISLAV GORICA

Ul. Mattioli, 11 Tel. 83271

ELIA ČUK

Kolesa, motorna kolesa, radijski
sprejemniki, šivalni stroji,
pritikline

GORICA
Trg Cavour, 9 Tel. 83536

TRGOVINA JESTVIN

PRI DUŠANU

SOVODNJE OB SOČI
Tel. 882090

GOSTILNA

PRI MIROTU

SOVODNJE OB SOČI Tel. 882017

TRGOVINA IN GOSTILNA

TOMŠIČ (pri Ušerju)

SOVODNJE OB SOČI
Tel. 882020

TRGOVINA Z JESTVINAMI IN MEŠANIM BLAGOM

OSKAR KOVIC

PEČ, 20 Tel. 882016

GOSTILNA

»RUBIJSKI GRAD« (pri Brunotu)

SOVODNJE OB SOČI Tel. 882034

★ VODSTVO SLOVENSKE DUHOVNIJE V GORICI želi vsem slovenskim družinam in posameznikom v goriškem mestu krščansko doživete praznike Gospodovega rojstva in blagoslova polno novo leto 1979.

★ NAJBOLJŠE ŽELJE ZA BOŽIČNE PRAZNIKE IN NOVO LETO izrekajo sledeče ustanove, društva, združenja in zbori na Goriškem:

- Svet slovenskih organizacij (SSO);
- Združenje cerkvenih pevskih zborov Goriča;
- Odbor Katoliškega doma v Gorici;
- Slovensko Alojzijevešče v Gorici;
- Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Gorici;
- Goriška Mohorjeva družba;
- Moški pevski zbor »Mirko Filej«;
- Mešani pevski zbor »Lojze Bratuž«;
- Mladinski zbor »Kekec« iz Gorice;
- Cerkevni pevski zbor v Podgori;
- Cerkevni pevski zbor Rupa-Peč;
- SKPD »Mirko Filej«, Gorica;
- Prosvetno društvo »Štandrež«;
- Prosvetno društvo »Podgora«;
- Zupnijski pastoralni svet, Steverjan;
- Ansambel »L. Hlede« iz Steverjana;
- Katoliško kulturno društvo »Hrast« iz Doberdoba;
- Sportno združ. »Olympia«, Gorica;
- Slovenski goriški skavti;
- SMReKK v Gorici.

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE V GORICI

želi včlanjenim društvom, pevskim zborom in organizacijam kakor tudi vsem, ki njeno delo spremljajo in podpirajo

DUHOVNO BOGATE PRAZNIKE GOSPODOVEGA ROJSTVA IN BOŽJI BLAGOSLOV V NOVEM LETU

Protislovensko ozračje v goriškem pokrajinskem svetu

Prav v tem času, ko smo Slovenci na vseh ravneh aktivni v boju za končno dosego naših pravic, ki jih čakamo že trideset let, je goriški pokrajinski svet prepovedal Slovence, da v tem organu govorijo v slovenskem jeziku.

To je prvo dejstvo. Drugo dejstvo je, da sestavljajo večino na pokrajinski stranke DC, PRI, PSDI, PCI in PSI. Slednji vključujeta tudi Slovence Ceja, Bratino in Spacala. No, sedaj bo ta večina morala uresničevati sklep, ki ga je 11. decembra sprejel pokrajinski svet. Res je sicer, da so predstavniki PCI in PSI volili skupaj s SSK za uveljavitev slovensčine, pa so jih ostale stranke z odločilnim misovskim glasom preglasovale. Toda sedaj sklep velja in ga bo večina morala izvajati.

Slovenska skupnost je o tem postopanju razpravljala na izredni seji 13. decembra in izdala naslednje poročilo:

Potem ko je tajnik Marjan Terpin podrobno razčlenil položaj, je podala poročilo svetovalka Marija Ferletič. Po navodilih sveta SSK je Ferletičeva v pokrajinskem svetu postavila zahtevo, da se lahko Slovenci izražajo v svojem jeziku. Po daljši in večini vroči razpravi je goriški pokrajinski svet v ponedeljek 11. decembra ob sklepu razprave z glasovanjem zavrnil predlog Ferletičeve z 12 glasovi DC, PRI in MSI ter s tem onemogočil nadaljnje slovenske posege. Za predlog se je izreklo 11 svetovalcev SSK, PSI in PCI. PSDI se je vzdržala.

Poleg dejstva, da je DC sprejela glas novofašista, ki je bil tudi odločujoč zlasti po večdnevni gonji skrajnih desničarskih krogov v Gorici, moramo poudariti žalostno stališče PSI in PCI, ki nista znala iz tega potegniti nobenega zaključka, kljub temu da z DC sestavljata pokrajinsko večino, ki se je ob tem problemu očitno razbila.

Menimo, da je nepošteno zadržanje večinske stranke, ki se občasno in po potrebi poslužuje glasov PCI ali MSI, javnosti pa zatrjuje, da je to nova večina strank ustavnega loka.

Jasno je tudi, da je tako neenotno stališče slovenskih predstavnikov v pokrajinskem svetu škodljivo ter bistveno slabša položaj Slovencev na Goriškem.

Nato je pokrajinski svet izglasoval resolucijo, s katero vabi Rim, naj sprejme zakonsko zaščito za Slovence, kar pa je le pesek v oči slovenski javnosti, ker je vsaj neresno, da se od Rima zahteva to, kar se Slovincem v Gorici odreka, čeprav ima tudi pokrajinski svet možnost, da v tej zadevi izglasuje pravilnik, ki bi omogočal Slovincem uporabo svojega jezika.

Poleg tega smo Slovenci po drugi svetovni vojni tako siti resolucij in izjav, da jih več ne potrebujemo in je goriški pokrajinski svet enako resolucijo izglasoval že leta 1972, seveda brez uspeha. Čas je, da se preide h konkretnim rešitvam, česar pa DC in očitno tudi njeni zavezniki nočejo.

Krst

V nedeljo 17. decembra smo pri Sv. Ivanu v slovenski goriški duhovniji krstili Jezabel Hlede, ki je peti otroček Vilje-

ma in Dorine Brisko. Staršem čestitamo in voščimo, da bi jim bili otroci v veselje ter plačilo za njihovo požrtvovalnost.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

80 let Štefanije Grgič iz Gropade

Pred osemdesetimi leti se je na sam božič rodila v Gropadi Štefanija Pečar in naslednji dan so jo krstili. Štefanija je ostala od rojstva pa vse do današnjega dne vedno doma. Ni odšla na tuje služiti si kruha, zato pa ni rečeno, da ji je bilo doma postlano z rožicami.

Od Pečarjevih, po domače pri Martinovih, je po poroki šla h Grgičem. Njen mož je bil domačin, ki je kot občinski uslužbenec dolgo let delal na Opčinah na občinski izpostavi. Njun zakon je napolnilo devetoro otrok, od katerih sta dva izgubila življenje: eden kot redni vojak italijanske vojske, drugi kot partizan v Sajevecih pri Podnanosu. Ovdovela je pred osemnajstimi leti.

Mati Štefanija je poleg skrbi in nege z otroki delala tudi doma. Ukvarjala se je z živinorejo. Sam Bog ve, koliko je ta tiha, skromna in marljiva žena pretrpela v svojem življenju. Njen trdni značaj je prekril marsikatero grenko kapljico.

Ob skrbni negi otrok (eden je v Avstraliji in jo je pred kratkim prišel obiskat), desetih vnukov in sedmih pravnukov (vsi so zavedni Slovenci) naj ji dobri Bog nakloni obilo zdravja in še veliko veselih, in zakaj ne, brezskrbnih let.

.....
29. decembra pred 50 leti sta stopila v zakon

Viktorija in Andrej Maver

Ob tem lepem jubileju jima čestitajo in želijo vse dobro otroci, vnuki, sorodniki in prijatelji.

OBVESTILA

Slovenska polnočnica v Gorici bo v cerkvi sv. Ivana.

Vsi starši so vabljeni na božičnico, ki bo v soboto 23. decembra ob 10.30 v šolskih prostorih v ul. V. Veneto, Gorica.

Cerkev v Novi Gorici. Marsikateri slovenski vernik na Goriškem vprašuje, kam naj pošlje svoj dar za novo cerkev. Darove lahko oddate pri slovenski župniji v Gorici, ki je nekatere že prejela in se zanje darovalcem iskreno zahvaljuje.

Slikar Andrej Košič je v nedeljo 17. decembra odprl v umetniški galeriji »Jose« v Čedadu, trg P. Diacono razstavo svojih del. Razstava bo odprta do nedelje 30. decembra ob delavnikih od 16. do 19.30, ob prazniških dneh pa od 10.30 do 13. ure.

V novi kapeli p. Leopolda pri Domju bo sv. maša na božič ob 9.30. S tem se začne služba božja v novih prostorih. Obred blagoslovitve bo v nedeljo 21. januarja popoldne v Tednu cerkvene edinstva. Vsem dobrotnikom kapele iskren Bog plačaj in blagoslovljene praznike kakor tudi uspešno novo leto 1979.

NAROČILNICA - DAR

Pošiljajte vaš list v letu 1979 na naslov

Enoletno naročnino, ki znese za Italijo 10.000 lir, za inozemstvo pa 15.000 lir, bom poravnal po pošti ali na upravi lista. Moj naslov:

Novemu prejemniku naj se ime darovalca sporoči: DA / NE (neustrezno prečrtati!). Potem ko ste to naročilnico izpolnili, jo izrežite in pošljite na upravo lista:

KATOLISKI GLAS, Riva Piazzutta 18, 34170 Gorizia-Gorica, Italia. Poštno čekovni račun 24/12410.

DAROVI

Za sklad Katoliškega glasa: Jože Kozjek, Avstrija, 250 šilingov; Franc Testen, Bela peč, 5.000; Vida Bandelli, Trst, 15.000; Viktor Skamperle 5.000; Anton Sandelj 25.000 lir.

Za Alojzijevišče: pok. Gabrijela Mikuluž po testamentu 500.000; družina Bratuž namesto cvetja na grob J. Zabkar 30.000; v isti namen željka Simčič 10.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: pok. Gabrijela Mikuluž po testamentu 500.000; Virgilij Bratina, Tržič, 20.000; brat in nečakinja v spomin Vere Ferlat 20.000 lir.

Za Katoliški dom: N. N. 50.000; N. N. 10.000; Marijina družba 20.000; N. N. 20.000 lir.

Za »Našo pot«: Marica Copic 10.000 lir. Za goriške skavte: Jožek, Marija in Franček Bertolini 10.000; David in Ivan Brešan 10.000 lir.

Za zbor »Kekec«: David in Ivan Brešan 10.000; Marija in Franček Bertolini 10.000 lir.

Za sklad Pastirčka: Mariza Perat namesto cvetja namesto na grob učiteljice Gabrijele Mikuluž 10.000 lir.

Irena Vetrlih-Bertolini za Zavod sv. Družine, za Alojzijevišče, za sklad Katoliškega glasa in za slovensko duhovnijo v Gorici po 10.000 lir.

Za števerjansko cerkev: otroci iz vrta namesto cvetja na grob očeta s. Andreje 30.000 lir.

Za misijonarja Stanta: Košuta-Sedmak-Bogatec iz Sv. Križa in Kontovela 170.000 lir.

Za cerkev v Mavhinjah: Ana Okretič namesto cvetja na grob Karlina Okretič 25.000 lir.

Za openski cerkveni pevski zbor: Pepka in Mario Dolenc 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Sosič Valerija 20.000; Pepka in Mario Dolenc ob obletnici smrti nečaka Jadrana Dolenc 10.000; Gruden Pavla 2.000; Dionisio Justina 13.000; Malalan Zmaga 3.000; Coccoli Marija 6.000; Vremec Angela v spomin moža Alberta 5.000; Rupel Dario ob krstu male Marlene 10.000; Rauber Pija v spomin moža Vetota 8.000; družina Sosič v spomin na pokojne iz družin Sosič in Pregelj 10.000; N. N. 10.000; Skerlavaj Rafaela 3.000; Sosič Mila 3.000 lir.

Za cerkev na Banah: družina Renar-Leone v spomin na pok. Marijo Renar 5.000; Marija Ban za ogrevanje 5.000 lir.

Za ogrevanje cerkve na Ferlugah: N. N. 20.000 lir.

Za Slov. Vincencijevo konf. v Trstu: Marko in Marija Udovič namesto cvetja na grob prof. Ivana Vrečarja 10.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda v Domju: Brezavšček, Trst, 1.000; P. L., Trst (v zahvalo), 50.000; N. N. 50.000; družina Zuljan, Ricmanje 45, 10.000; Marčela Vatovec, Ricmanje 10.000; družina Markežič, Domjo, 6.000; podjetje Korsič, S. Ivan-Trst, 50.000 lir.

Za svetišče na Sv. gori: Marija Gruden v spomin pok. moža Alfonza 10.000 lir.

Za lačne po svetu: Marica Širca, Mavhinje, 10.000 lir.

Za misijon p. Kosa: N. N. 12.000 lir.

Za misijone: Marija Podgornik 1.000; M. A. 3.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

LJUDSKI RADIO GORICA med božičnimi prazniki

Nedelja 24. dec. od 20. do 21. ure slovenske božične pesmi.

Božič: od 17. do 19. ure: V božičnem razpoloženju.

Sv. Stefan: od 19.30 do 20.15 voščila in drugo.

Sreda: Prosta oddaja. Četrtek: Slovenski zbori. Petek: Prosta oddaja. Sobota: Misel za konec leta in božične pesmi.

Nedelja 31. dec.: ne bo oddaje.

Novo leto: ne bo oddaje.

Od torika 2. jan. dalje redne oddaje od 19.30 do 20.15.

Četrtek 4. jan. Posebna oddaja o Poljski. Pripravil jo je g. Vinko Zalatel.

Sobota 6. jan. Potujemo s sv. Tremi kralji.

Oddaje so na valu 97,5 mhz, tel. 32828.

»Katoliški glas« v novem letu

Ta številka je dvojna in zadnja v letu 1978. Prihodnja številka, prva XXXI. letnika, bo izšla v četrtek 4. januarja 1979. Kot vsi listi in revije smo bili primorani zavoljo splošnega porasta cen (tiskarna, papir, poštnina, plače nameščencem itd.) za leto 1979 naročnino nekoliko dvigniti. Tako bo za Italijo 10.000 lir, za inozemstvo pa 15.000 lir oz. 18 USA dol. Posamezna številka bo do nadaljnjega 200 lir. Prepričani smo, da bodo vsi to povišanje blagohotno vzeli na znanje in ostali listu zvesti še naprej, saj vsi dobro vedo, da naš list zavisi le od pomoči naročnikov in velkodušnih darovalcev v tiskovni sklad. Prejeli bodo svoje plačilo pri Očetu vse dobrote.

Voščila za božič in novo leto 1979 od tu in tam:

GASTRONOMARKET BERTOLINI & C.

MOSSA - ul. Isonzo, 19

Tel. 80394

Velika izbira mesa, mesnih izdelkov, perutnine ter divjačine in rib na drobno in na debelo.

Cene ugodne - Odprto vsak dan razen ob ponedeljkih od 8.30 do 12.30 in od 15. do 19. ure

Obiščite nas! Odhajali boste zelo zadovoljni!

GOSTILNA

DEVETAK

VRH SV. MIHAELA

Tel. 882005

TOVARNA POHIŠTVA IN TRGOVINA Z LESOM

PRINČIČ IVAN

KRMIN (Cormons)

Tel. 60121

TVRDKA

FLORIJAN VETRIH

Olja za kurjavo in tekoča goriva za centralno kurjavo

GORICA - ul. Lantieri, 5 - Tel. 2527

MOŠA - ul. Isonzo, 9/b - Tel. 80160

GOSTILNA

SOBAN

JAMLJE

Tel. 75044

HOTEL BLED

ROMA - RIM

Ul. S. Croce in Gerusalemme, 40

Lastnik: V. Levstik

.....
V Bazovici bo na dan sv. Stefana 26. decembra ob 16.30 Slovensko stalno gledališče uprizorilo Goldonijev komedijo

»NERGAC«

†

Umrla je moja draga žena

Antoniija Gostiša por. Planisciog

Pokopali smo jo 14. decembra na goriškem pokopališču. Iskreno se zahvaljujem vsem, ki so z mano sočustvovali.

Mož Ivan

Gorica, 16. decembra 1978

.....
V soboto 23. decembra ob 16. uri bo v cerkvi sv. Ivana v Gorici kot priprava na božič

MLADINSKA SV. MAŠA

Vabljeni so zlasti učenci in dijaki naših slovenskih šol. Ker je to že sobotna večerna sv. maša, velja tudi za nedeljo in je primerna zlasti za vse, ki gredo v nedeljo na smučanje.

OGLESI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ob slovesu od drage

MARIJE PINE MARC

se topla zahvaljujemo vsem, ki so se kljub zelo slabemu vremenu tako številni udeležili pogreba. Zahvaljujemo se g. župniku msgr. Zivicu, zdravniku dr. Franku Križmančiču in darovalcem cvetja.

Mož Ivan, hči Nada, sinova Danilo in Emil z družinami in ostali sorodniki

Bazovica, 19. decembra 1978